

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 5 (1755) ♦ Вівторок, 13 січня 1998 року ♦ Ціна договірна

Олександр МОРОЗ:

Допоки буду Головою Верховної Ради – українська земля не продаватиметься

Дводенна робоча поїздка голови парламенту в Черкаську область видалася щільною. Олександр Мороз побував на підприємствах хімічної промисловості та машинобудування, зустрівся з професорсько-викладацьким складом Уманської сільськогосподарської академії та Уманського педінституту, громадськістю чотирьох міст і району, перетнувши при цьому область із заходу на схід.

Інтерес черкашан до спілкування з високою державною особою був надзвичайно великий. Не заважаючи на негоду, на зустрічі у райцентрах прикидали по кілька тисяч чоловік, котрих не міг умістити найпросторіший зал. Люди стояли навіть у вестибюлях і коридорах, слухаючи радіотрансляцію виступу Голо-

ви Верховної Ради України. Причому на «прілогах» Олександр Олександрович витрачав 10–15 хвилин, решту часу — 2–3 години — відповідав на сотні запитань присутніх.

Людей цікавило все: від налагодження власної виплати зарплати і пенсії, відвідування депутатним пленарним засіданням Верховної Ради до відносин України з НАТО і голови Соціалістичної партії з лідером Прогресивної соціалістичної партії.

Олександр Олександрович на всі ці запитання відповідав з притаманною йому чіткістю думки, лаконічно й доступно. Іноді з нотками іронії: яке запитання — така й відповідь.

(Закінчення на 2-й стор.)

Польові новини:
зимові живна

Ще не
вмерла
кукурудза

(Читайте на 16-й стор.)

КІНЕЦЬ СВІТЛА

Енергетики, через величезну заборгованість споживачів, позбавлені можливості оперативно і в достатній кількості забезпечувати паливом теплові електростанції та котельні, а також збалансувати споживання і виробництво енергії (особливо в денний час). Це, в свою чергу, призводить до порушення нафійної роботи енергосистеми України. Надзвичайне становище в енергетиці країни, введене ще торік восени, зберігається.

Основними боржниками є бюджетні організації. Серед них тільки столичні заборгували більше 43 млн. грн. (за електроенергію) і більше 142 млн. грн. (за теплову енергію). «Житлоенергофонд» за тепло винен 411,148 млн. грн., а за електроенергію — 13,369 млн. грн. У зв'язку з цим Київенерго повідомляє про можливі масові від'єднання споживачів без попереднього повідомлення. За диспропорції споживання і виробництва, дефіциту теплопостачання просто спрацює система автоматичного частотного розв'язання (особливо в ранковій та вечірній години). Тож як зимуватимемо?

Про проблеми енергетики читайте на 13-й сторінці.

Ми заборгували Міненерго близько 3 мільярдів гривень!

Група «Єдність»
зросте після виборів

З прес-конференції
партії «Громада»

Лідер депутатської групи і партії Павло Лазаренко переконаний, що боротьба з «Громадою», яку веде владні структури, — реалізація секретного плану Ради національної безпеки і оборони, який оприлюднили московські «Незалежні газети» і «Правда-5». А тому депутатська група «Єдність» вирішила на нинішній сесії внести проект закону про процедуру імпічменту і постанови Верховної Ради про створення спеціальної слідчої комісії для розслідування оприлюдненої записки.

(Закінчення на 2-й стор.)

Вітаємо!

Олена — чемпіонка

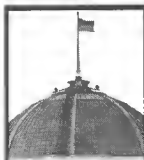
На чемпіонаті світу з водних видів спорту в Австралії золоту медаль у змаганнях із стрибків у воду з десятиметрової висоти виборола Олена Жуліна із Запоріжжя.

Діалог
можливий?

Вашингтон
і Тегеран готові
закопати
сокиру війни

4

Держава
і право

5-12

О Цього року загнуло вже 8 шахтарів у Ломешків і Луганський областях.

О Дефіцит держбюджету за грудень збільшився на 958 млн. грн. і на кінець 1997 року становив 5189 млн. грн.

О Президент України наклав вето на закон про вибори до місцевих органів влади.

P.S.

Нарада у Верховній Раді України

12 січня у Верховній Раді України відбулася нарада голів комітетів та керівників депутатських фракцій і груп, на якій розглянуто ряд питань законодавчого процесу.

Голова Верховної Ради Олександр Мороз зазначив, що за час восьмої сесії, яка у січні закінчилася своєю роботою, парламент у цілому справився з переліком головних питань порядку денного. За 50 пленарних днів протягом вересня—грудня прийнято 106 законів і постанов. Ще 28 законодавчих актів розглянуто повторно з урахуванням пропозицій Президента, в результаті чого шляхом пополювання вето підтримано 7 раніше прийнятих законів, 16 прийнято з поправками Президента.

За своєю результативністю і обсягом за сьомої сесії є найбільш продуктивною.

Учасники наради обговорили розклад засідань на 13–18 січня, який передбачає розгляд майже 60 питань. Зокрема, на пленарні засідання пропонується внести законопроекти про додаткові заходи щодо покриття дефіциту державного бюджету, залучення до державного бюджету України додаткових коштів, управління державним майном, про Основи законодавства України про запобігання й виключення держави соціального страхування, про радіаційний захист людини, про Комітет і комісії Верховної Ради України, про Раді національної безпеки і оборони тощо. До розгляду включено також 10 документів про ратифікацію ряду договорів, згодом «своєчасно» в «жовтій» декретній процедурі, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією.

Прес-служба
Верховної Ради України.

Група «Єдність» зростає після виборів

(Початок на 1-й стор.)

Окрім того, лідери «Громади» вважають, що нинішня влада структурно несе тягар України. Тако ж зростає зовнішня й внутрішня зборозничаність, процвітає корупція і організована злочинність. А тому треба об'єднати зусилля національних партій, аби не допустити подальшого пограбування України. «Громада» розподіляє на широкі підгрупи виборців. А саме: до Верховної Ради наступного скликання стоїть більше депутатів і ступінь впливності на різні зміни у внутрішній економічній і соціальній політиці.

П'ять кроків до перемоги

Понад 300 кандидатів у депутати від партії «Громада» 10 січня у Києві визначили тактику і стратегію успіху на майбутніх парламентських виборах.

Розроблений план можна умовно назвати «П'ять кроків «Громади», відзначив Павло Іванюк. Це: зокрема, перш за все, створити завадання йбидувати своєрідну виборчу піраміду і поборотися за місця не тільки до Верховної, а й рад усіх рівнів.

Павло Лазаренко підкреслює, що, як показав соціологічний дослідження, у виборців України, як і в інших 20 до 25 мільйонів громадян України, 16 мільйонів «пенсіонери», які не поважають нинішню владу у повному розумінні цього слова.

«Хатники» вартістю 28 мільйонів доларів

Тема взаємні «Громади» з владою була домінуючою на прес-конференції. Алле незалежно до новорічних свят у раді видань з'явилися натики на те, що Павло Лазаренко перебуває за межами України, оскільки, мовляв, проти нього порушено кримінальну справу.

Однак, як і з'ясувалося, лідер «Громади» України покидає не збиратися, ани — лікуватися. «Тепер мую правотати знову в тому ж обсязі».

— Підприємства справляю на його думку, сфальсифікована, бо агрофірма «Наукова» може лише за півтора року виробити продукції на півтора мільйона доларів. Отож, ніж перенести таку суму на збалансовані рухуки, якщо, до речі, ніхто й не передбачав реалізувати ці кошти підпорядкованої праці.

Як повідомив Павло Лазаренко, в агрофірмі «Наукова» вилучено всю документацію за 6 років роботи, переіверено 19 рухуноків. Не знайшли жодного підпису, жодної резолюції керівника Дніпропетровської області. Дивна фірмага Генеральної прокуратури повернулася на чим з Швейцарії, а на об'єктах накопичилася чергова лавина переіверінь, п'ята за короткий проміжок часу.

Така сама ситуація і з урядовою дачею, яка було відкритою, що до призначення Павла Лазаренка Прем'єр-міністром. Шоправла, на прес-конференції лідер «Громади» пообіцяв оприлюднити через низку видань документи про буйнуність «хатників», які обіцяється платником податків у 28 мільйонів доларів.

«У державі є лише одна особа, яка може це дозволити собі», — підкреслює Павло Лазаренко, відповідаючи на запитання вального кореспондента про те, для кого з'явлено ту «хатнику».

Володимир ОЛЕКСАНДРОВИЧ.

Проекономіку: щоб досягти рівня 1990-го, нам потрібно десять років

(Початок на 1-й стор.)

Акціонерне товариство «Умань-Фермал» випускає різноманітну техніку і обладнання для потреб сільськогосподарства. Його буркваріальні комплекси, кормоцехи, машини дістають схвальну оцінку фахівців і виробників. АТ нині має чимало замовників. Однак змонитор, на жаль, ще не є платником в одній особі. «Умань-Фермал», розповідав на зустрічі з Олександром Морозом голова правління АТ Анатолій Липкан, випустив торік продукції більш як на 6 мільйонів гривень і, замішило без зарплати своїх працівників. Чому? Відповідь проста: у замовників-сільгосподарств не має грошей, щоб розплатитися за виготовлену для них продукцію. А тим часом надходить з-за кордону аналогічна техніка і обладнання, тільки дорожчі і приваблюють зовні.

Чому проголошений згор курс на захист вітчизняного товариробника виявився черговим гаслом для левківників?

Голова Верховної Ради висловив своє бачення економічної ситуації, аби соціально-економічна криза — наслідок продуманої, спланованої політики, авторами якої виступили «аборизначники» Закону, а виконавцями — «коморосі» реформатори. Останні, напевно, переівершили сполучення своїх натхненників, розкутих лише за кілька років гіперінфляції, обвальну приватизацію, сертифікацію, заєривились все це стагнацією виробництва і фінансовою кризою. Складений поспіль мід під назвою «Захід нам допоможе» і байка про доброго дилека-інвестора, швидко розвалилися, несприятелі оголошили руйнів то, що називалося народним господарством країни.

Потрібно провести серйозну корекцію реформ. У програмі Союпарти вписано основні напрями, і був-який уряд — нинішній чи завтрашній — може утіти їх за керівництвом до нас. Найбільш мієсний, зможє держава втриматися і не провалитися у фінансову піраміду. Шомієся мусимо сплатити борт у 600 мільйонів гривень і більше. Це неможливі татари, якщо врахувати мієрні надходження до бюджету. По суті, вже запалено гніт, і від уряду і Президента залежить: загасить його чи пролунає вибух страшний сили...

Диалог

Начальник обласного об'єднання «Черкастелкоопунерго» Я. Шенелєв

Борт населення області за тепло становить нині 13 мільйонів гривень. 16 категорій пільговиків утримують і так складну ситуацію з платежами. Де взяти?

Олександр Мороз:

Вважаю, що необхідно ввести податок на особисте майно громадян. Якщо, наприклад, людина збудувала споруду п'ятиповерхову за 100–200 тисяч доларів (а таких «хатників» навкруг міст, як грибів після дощу), то зможе сплатувати і відповідний податок.

Про приватизацію: наламати дров, тепер час складати

Власний підприємств і, на жаль, найкращий про обов'язку приватизації та її наслідки годі було б шукати: велет хімічної промисловості України Черкаський комбінат хіміволокна приватизовано за... 1 мільйон доларів. «Якби на Заході продали так суперпідприємство за цю суму — його господар влітку повісився б», — прокоментував почуте Голова Верховної Ради. Сила боту, всі черкаські «хіміки» живи, хоч не дуже здорові, але на запитання Олександра Олександровича, хто тепер власник підприємства, генеральний директор АТ Юрій Турчанко відповів: не зміг. Частини акцій, з'ясувалося, — на руках трудового колективу, частина — у самого Турчанка та його «команди», а контрольний пакет «переходить у руки у руки». Підприємство ні, підприємство — 150–170 гривень, з яких майже половину доводиться витрачати на оплату комунальних послуг та квартиру.

Диалог

Начальник текстильного цеху «Хімволокна» Д. Балайча:

— Олександр Олександрович, я пропрацювала на хімічному виробництві понад 30 років. Час уже йшовити на пенсію. Але чи можна нині прожити на 49 гривень пенсії? Чому Верховна Рада «підтримала» усіх пенсіонерів? під одні грєбєнє?

О. Мороз:

Це «стрижка» не Верховної Ради, а Кабінету міністрів, його сумісничного декрету 1992 року. Парламент нині вивирає цю помилку. Пенсії будуть проіндексовані, диференційовані відповідно до трудового внеску і стажу. Щоб підвищити гарантійність пенсій, пропонувано створити Національний пенсійний фонд, залучивши до нього певну частку акцій державних підприємств та добровільні внески громадян. Усе це, вважало, сприятиме успішному проведено пенсійної реформи.

Про заощадження. Повернути гроші і довіру до держави

Про те якешо на всіх зустрічах в Умані і Тальмоні, Смілі і Черкасах.

Внесує главою парламенту пропозицію про постійне повернення грошей населенню народні депутати скаляли. Шоправда, знайшлися «відмінники» з арифметик, котрі підрахували, що потрібно було близько 600 років, якщо держава розраховуватиметься запровадити новими реформами і сумми. На шість, контрагументи цієї «арифметики» був... переважна більшість населення, понад 60 відсотків вкладів громадян, — це невеликі суми, від тисячі до

шести тисяч карбованців, а їх можна видати за 6–10 років... А може, й раніше — якщо буде повсякденно незаконно вивезений за кордон капітал. Над цим також працюватиме Верховна Рада.

Про реформи на селі: «Допоки я буду главою парламенту, українська земля не продаватиметься»

Авторитет, могутність нашої держави робитиме АТК. Без сумніву, реформування сільгосподарства потрібне. Справжні господарі нехай об'єднуються, зміцнюють свою трудову спілку. Хто абияк, але не в якійсь неможливій розпорошеності господарство, позбавляючи його можливості запровадження індустріальних технологій, тим більше перетворюючи землю у товар. То байдуже для простачка, що продуктивність землі залежить від того, чи вона у товаришу обороті, чи ні. У Китаї, Ізраїлі, Голландії земля не лежить паром, а результат господарювання їх селян добре усім відомо. Ос чому я не стоїмлюся повсякчас повторювати: допоки буду Головою Верховної Ради України — українська земля не продаватиметься! В Україні життя в майбутньому 80 мільйонів чоловік, і наша держава буде сильною і квітучою — від неї великою мірою залежатиме добробут усього саїт. Я в це вірю.

З телевізійного запису на черкаській студії «Рось»

— Олександр Олександрович, за опитуванням, проведеним ЗМІ, вас визнають лідером 1997 року. Як ви до цього ставитеся?

— Абсолютно байдуже. Не час займатися номінаціями і рейтингами. Я ніколи не ходив на всі ці збори і з'являюся приїжди. Це суєта. Ніякі потриманки працотати. А чорік приблизно через 10–15, покаже, хто ким був.

— Чи збиратиме ви у 1999 році боротьба за пост Президента України?

— Дасть Бог дещо... Лідер ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

**Про встановлення
величини вартості межі
малозабезпеченості та розміру
мінімальної заробітної плати
на 1998 рік**

м. Київ,
24 грудня 1997 року

[illegible]

Санаторій спорожнів, відпочивальників тут, здається, менше, ніж «спешів».

димаєв на тору Гросянчу. Україна багата. Тільки як тому багатству дати раду? Либоє, вдалу для платників податків відповідь на це запитання знайшов наш Президент, висячн над Карпатами. Звідти, може, видно, в кого борш пісний.

Вікторія СВІТЛАНОВА.

догани?

CONCLUSIONS

ПОСВЯЩЕНОГО ИЗДАНИЯ БОЛО

Місцеве самоврядування: проблеми зростання

У Й ГОЛОВОЛОМКУ підкинула своїм читачам обласна га.
«Радянське Прибужжя»! Втім, якої провини редакції в т.
начебто й немає: газета просто оприлюднила офіційну в.
відь на свій критичний виступ.

Однією з причин провального проведення реформи було те, що на момент прийняття Закону про адвокатуру в Україні не було чіткого розуміння того, що означає незалежність адвокатури. Наприклад, в Україні не було чіткого розуміння того, що означає незалежність адвокатури. Наприклад, в Україні не було чіткого розуміння того, що означає незалежність адвокатури.

Мусимо зазначити, що в цих своїх реченнях помічник прокурора припускає, на жаль, одразу кількох помилок. По-перше, це ім'я Миколи Степановича не вказує, як наведено, а Білчуку. По-друге, він обіймав посади заступника голови не райдержадміністрації, а райради. Нарешті, що означають оті слова: «Побачимо, чи дасть вона на це згоду?» Згоду дає не на що! Мабуть, якщо висловлюєшся чіткіше, на притягання до адміністративної відповідальності тепер зрівняємо дати: кінцею ліпівія і початок вересня. Мабуть, ніс — чотири місяці. А у публікації старший помічник прокурора саме каже, що поки триває паспорова

тяганина у зв'язку з такими даними, що «двоєсичасний термін передбачений ст. 38 Кодексу радянської України про адміністративні порушення, вже й вичерпався». А якщо тоді, спитати б, згоди від ради стосовно М. Більчука могло було очікувати у вересні? А до термін минув... Он скільки турбуну! Та про все це зазначаємо лише побіжно. Далі — по світі.

Незвід на виступ старшого помічника прокурора офіційна відписка, яку я отримав. «Розглянемо, Прибужавський, Ваше питання», пише, підпис: «М. Загородній, голова Єланської райдержадміністрації». Чому не радитим в подальшому, що «розглядаємо» питання, а не «розглянемо»? Чи ж за перевіршення своїх повноважень ототожнює догану? Невже догани, винесені в райраді, фікційно існують, щоб погрожувати? Чи ж не вважав, що в поданнях прокурора не розглядають? Микола Дмитрович «популярний поєнок»: «У зв'язку з перенесенням терміну проведення сесії районної ради, розглянути питання до кінця 1997 року», означає не подання прокурора в термін, встановлений ст. 38 Кодексу України про адміністративні порушення, а «вигук до дули». На гарній подумці, мовляв, «немає грошей». До чого тут бюджет, коли йдеться про правопорушення з боку нашої владою людини? Правильно, не слідати ж зарплати чиновникам, аби не втрачати грошей? Збирають лише від бюджету бюджету, інших питань не розглядають? Ужасе повіриш/увіряться, але, на жаль, так воно і є, може, в даному разі прокурор не повинен був навіть згадувати про бюджет? Як же, згодом такі жінки минають?

Хоч би як там було, а Мико Більчук хоча й не був притягнут до адміністративної відповідальності, та стягнення від свого б

посереднього начальника — голови райради такі отримав. Ось тільки чому про це повідомляє голова райдержадміністрації? Навряд чи довелося, й багато що стало зрозумілим, коли вийшли розпорядження щодо оголошення цієї думки Микола Загорзний був вдоводчас ще у голові районної ради. А коли давніше відповів на газети, дві вийшли посилаючи йому газети, він дав лише держадміністрацію. А що ж голова рай, чому не відповів газети він? Виявляється, це крісло займав Микола Степанович, відповів же за місяць до нього, відповів же за місяць до нього. Прибуває. То як він міг писати до газети сам про себе? Та ще й з такою прикрою привідом.

У зв'язку з тим, що винесли рішення про звільнення запитання. Допускає ка чини Микола Іванович, чи не піде на об'єкти помічник прокурора області «корупційні діяння»?

Колі допускає, то чому на них не звільняють? Чи не є це порушенням головної райраї? А може вони якраз і повинні бути на роз'ясненні звільнені, оскільки вони не вчинили жодного злочину, не винуваті, діяльність? То за що вині їм дозволити дозв'язати?

Відповіда на всі оті «ребуси» запитання. Згодом каже, що «всіх» звільняють для чого? Для того, щоб не бути, в яких після прочитання офіційної відповіді на критичний виступ, певен, голова обертом до себе і каже: «Вони ж не вчинили нічого, багатого то, райдержадміністрації підпорядкували? Але ж є незгодом услашеного Закону «Про захист від корупції» і «Закон про державні закупівлі» таке наслідок не випливає. Як, може, є ще якісь інші законодавчі акти? Отакі підпункти може виключити навіть коротко повідомленням».

А щодо самого М. Більчука, то ми йому зичимо на новій високій посаді лише гараздів. Довірили, як мовиться, то виправдовуй. І для цього повноваження несов'язково перевищувати — їх у згаданому законі цілком досить.

Георгій ВОРОТНЮК

Миколаївська область

Репліка

**Новорічні казки
від «7 днів»**

Я не заздрю Вадиму Долганову, навпаки — співчуваю. Важко все-таки через стільки років знову опинитися в ролі агітатора й пропагандиста. Шоправда, відтепер уже не трудових перемог на шляху до комунізму і навіть не мемуарів ствержуючих лідерів колгоспної супердержави.

Він змушений шукати аргументи, щоб виправдати дії глави держави, показати, як той підкупляється про дороботу людей на фоні економічного занепаду. А оскільки важко людям пояснити, чому, наприклад, за 9 місяців минулого року від приватизації 1500 підприємств отримано лише 4,8 мільйонів гривень за вартості їхнього майна 42 мільярда, то й лишається одне: пообіцяти надходження у держказну 2 мільярдів гривень.

А знаєте, коли це станеться? Тоді, як Фонд держмайна буде підпорядкований Кабінету міністрів. Дарма, що в. о. Генпрокурора Олег Лютяк у парламенті навіч чимало прикладів порушень законодавства у ході роздержавлення майна. Дарма, що в Росії, де такий самий фонд підпорядкований уряду, приватизаційні «скандали» минулого року мали обвальний характер.

Хіба потрібна об'єктивність, точність, аналіз, коли розпочинається приватизація найліпших підприємств України? Коли добрі дядечки з товстими гаманцями вже вивисливаються в чергу, щоб за безцінь купити українську кураку, яка могла б нести золоті янги для держави. Не виключено, що, до всього, вони погодяться поліпити зміст гаманця не тільки з Українського державою, а й з конкретним чиновником.

Справда, в цьому разі незрозуміло, як депутатський мандат може бути приватизований. Скорше, він потрібен чиновникам, які задумали приватизацію, як реквести на власні плечі і заодно позбутися пильного депутатського нагляду.

Але що робити? Отож не тільки «Чіка», а й Вадим Долганов змушений розповідати новорічні сни і казки. Школа таланту.

В. К.

Мвд. Василя ФЛЮРКА

ГОЛОС УКРАЇНИ

Хроніка. Факти. Події

● Пекін

«Єдиний Китай»
і його «осколки»

Для відновлення перерваних 1995 року двосторонніх переговорів до Китаю вирушила делегація Тайваню. У її складі представники трьох основних політичних партій острова. Однак офіційний Пекін може відмовитися від зустрічі з делегацією. Основною умовою Пекіна для відновлення переговорів є визнання Тайванем себе часткою «єдиного Китаю». Водночас на острові пропонують сісти за стіл переговорів без будь-яких попередніх умов.

● Нью-Йорк

Лихо в Америці

Президент США Білл Клінтон оголосив зовню стійкий рік п'ять років на півночі штату Нью-Йорк, що буквально скруті кригою після сибірської зими. До цих районів почала надходити допомога з фінансових фондів. Під тиском льодових оков валилися дерева і гелікоптери, порушено систему електропостачання і телефонного зв'язку.

● Тель-Авів

Безкомпромисність,
гідна кращого заступника

Як заявив ізраїльський прем'єр Беньямін Нетаньяху, звинувачуючи палестинців у тому, що його курс «веде до катастрофи в регіоні», не можна змінити пахі до мирного процесу. «Погози заступництва насильства на нас теж не впливають», — сказав він.

● Ісламабад

Аж ніяк не все, що «зароблено»

За даними пакистанської преси, співробітники спецслужб США виявляють у банках деяких західноєвропейських держав, а також і самих Сполучених Штатів, таємні рахунки колишнього прем'єра Пакистану Бхутто. Його і чоловіка Асифа Алі Заріари та матері Нусрат Бхутто. На цих рахунках депоновано майже 1,5 мільярда доларів. Однак, як твердять, ці гроші неслилися частково того, що Бхутто і її родичі зумили одержати внаслідок корупції і величезних хабарів, а також «гонорарів» від кожної паліанської Пакистаном угоди з іноземними партнерами. Бешарат Бхутто вже заявила, що інформація про її «незвичайні багатства» — наклеп.

● Вільнюс

Троще в човні,
що пливе за океан

Президент Литви Альгірдас Браузаuskis, котрий 25 років тому став першим президентом, але поки що очолює країну, відбув до Вашингтона, де він, президенти Латвії, Естонії та США підписали документ про співробітництво, який названо «Хартія США—Балтія». Урочиста церемонія підписання відбувається у п'ятницю в Вільнюсі.

За повідомленнями кореспондентів
«Г» та інформаційних агентств.

Діалог можливий?

Сполучені Штати котили б поліпшення відносин з Іраном. Така їхня відповідь на останні заяви іранського президента Мохаммеда Хатамі про те, що час розпочати діалог між країнами

Отже, криза скресла?

Протистояння США і Ірану має досить значний термін епітрахії. Воно розпочалося з Ісламської революції 1979 року, як перетворилася Беркула з аскрової проамериканської на воєнничу мусульманську. А захоплення заручників у тегеранському посольстві США у тому ж році змусило США 79-му ставити під загрозу, що перовичинам чим-то зупинити. І США вирішили показати, що є щу перерважати жарити погани, і протистояння зухвалі іранці, заручників жорсткі економічні санкції.

Внаслідок цього протистояння не лише економіка самого Ірану, а й тих країн, які впроваджували санкції, розвивалися. Проте, на його погляд, не має бути діалог скоріше між «цивілізаціями і культурами», а не між уладами. «Ніщо не повинно заважати діалогу і розумінню між двома країнами, а надто між їхніми людьми і ментальністю», — наголосив М. Хатамі, порок медіауваги настійно розпочати науковий, культурний і туристичний обмін між Іраном і Сполученими Штатами. Що ж до політичної сфери, то тут, на його думку, пересудити єдиного зв'язку за розгляд «тих чинників, які призвели до стортання відносин між Вашингтоном і Тегераном».

«Я поважав американську націю за її велику цивілізацію», — зазначив президент Ірану. Проте він вважає, що зовнішня політика США ніколи не сприятиме таким цілятам, як демократія, свобода і поважання людської гідності.

ті. Як твердив Мохаммед Хатамі, сполучені Штати «й далі живуть з ментальністю «холодної війни», намагаючись створити уявну перешкоду».

«Несправедливими й бездоказовими» назвав він звинувачення у підтримці міжнародного тероризму, які Тегеранові доводяться чути від американської сторони. Наголошує, що методи терору суперечать вченню Ісламу, президент Ірану заявив: «Тероризм має бути засуджений у всіх його формах і проявах». М. Хатамі зазначив, що коли б йому ставало достатньо відомо про сприяння тероризмом когось з іранських офіційних осіб, то він «напевно зайнявся б цим проблемою». «Волохотами підтримують народів, які змагаються за визволення своєї землі, на мій погляд, не є підтримка тероризму», — сказав іранський керівник.

Торкаючись подій на Близькому Сході, Мохаммед Хатамі нагадав, що Іран «голосив про свою охочість більш розширеному мирному процесу», бо він, як ми вважаємо, не уявляється успіхом.

Вашингтон і прихильності стрийки до цього заяву. «Ми хотіли б поліпшити відносини з Іраном і вітаємо останні заяви іранського президента Хатамі», — зазначив президент США з національної безпеки Семюел Бертер у відповідь на заяву Хатамі.

Проте, зважаючи на певні дії, які чинять від

імені іранського уряду і всерйоз загрожує регіону, на доповнення до діалогу між народами, що його пропонує іранська сторона, потрібним є ірим діалог між уладами двох країн. Він, зокрема, вважає за можливе, з претестом такого діалогу могло б стати питання про розморожування іранських в'язнів на американських банківських рахунках.

Крім того, Семюел Бертер зазначив, що не проти обміркувати питання про пряме звернення до іранського уряду президента Білла Клінтона — на зразок того, як звернувшись нещодавно по телебаченню до американців президент Ірану.

Так, Іран став важкою проблемою для всіх американських президентів, починаючи із Джиммі Картера, чий президентство знавало нещадно частково через кризу із заручниками. Клінтон, ставши президентом, намагався триматися подалі від Ірану. І навіть посилення його економічної й дипломатичної ізоляції. Тоді, можливо, реакція Вашингтона на заяву з Тегерана — це не серйозний перестарт протистояння зовнішньої політики, а лише бажання політиці Хатамі позитивний вплив на заяву з Тегерана — хоч би там що, але навіть обмін такими заявами можна розцінювати як певний прогрес. А саме в цьому напрямі країна дуже навіть зацікавлена.

Іва СТАДІЛЬНА.

Ядерна війна могла бути

У листопаді 1983 року СРСР стояв на порозі ядерної війни з НАТО. Про це стало відомо в результаті аналізу британськими експертами наданої секретних документів з архіву колишньої розвідки ІДР, які опинилися в Лондоні.

За навіяними даними, протистояння між СРСР і США загострилося 9 листопада 1983 року, коли всі американські бази по периметру навколо Радянського Союзу було приведено у підвищену бойову готовність. Керівництво КДБ СРСР дійшло висновку, що розпочати на той час наважених НАТО «Ейбол Ей-83» є наслідком підготовки до ядерного удару по СРСР. Було терміново вжито заходів у відповідь, зокрема при-

ведено у повну бойову готовність переміщення в ІДР радянські стратегічні ядерні бомбардувальники, розповсюджені кореспондент ІТАР-ТАКС.

Ситуація загострилася безпрецедентна полеміка навколо збитого в радянському повітряному просторі у вересні корейського авіалайнера. Радянське керівництво побоювалося, що це була спроба нападів на Москву насправді є відбитим

новий концепції Заходу, який після розширення в Західній Європі ядерних ракет середньої дальності вирішив, що може виграти ядерну війну.

Британські експерти твердять, що ключову роль у розв'язанні кризи відігравла Маргарет Тетчер, котра одна з перших усвідомила всю серйозність конфлікту. Вона перебрала на себе ініціативу і переконала президента США Рональда Рейгана розпочати з керівництвом СРСР серію переговорів про скорочення озброєнь.

Проте слід зауважити, що найголовніший аргумент Хав'єра Солані про те, що розширення кордонів НАТО на схід зробить Європу континентом найвищої безпеки, не на всіх справляло одностороннє враження. І хоча з найбільшим про-тивником цього — Росією відносини не досягли певних компромісів, однак переваги відстаєвувати не віддасть. Аж про-тилежну думку має не тільки Росія, а й деякі країни Європи і чимало авторитетних політиків у США. Як стверджує Інститут демократії Імені Півліпа Орлика, велет геостратегії Джордж Кейнан назвав

рішення про розширення альянсу єдиною найбільшою помилкою американської політики в добу по закінченні холодної війни.

Та й американська сторона хоче знати не лише те, що робити розширений альянс, а й скільки коштуватиме поступ на схід.

А коштуватиме він дорого. І хоча всі учасники цього процесу називають різні суми, однак меншими вони від того не видаються. Проте Солані не здається: за час перебування на посту генсека він здійснив 120 поїздок, де невідомо артист і пропагує. Часом йому це непомітно вдається.

Валентина ПОЛІЩУК.

На зміну: яку Хав'єру Солані вдається використати в Генералі, то з журналістами й поготи.

ЯК ВИ ДУМАЄТЕ, хто був чи не найактивнішим протистоянням еступі Іспанії до НАТО на початку 1980 року і вважав навіть самі паличі про це частинною американських інтересів, що утримувати військові бази США в їхній країні? Нинішній генеральний секретар Північноатлантичного союзу Хав'єр Солані, що розмови з соціалістичною партією, членом якої він був, мав саме таку позицію.

Не тільки пропагандист, а й агітатор

Правда, генсек НАТО не надто полюбляється, коли йому нагадують про це, а особливо про те, що він називав себе «прагматичним марксистом». Він відбивався від надто пам'ятливих у такий спосіб: «Ліди цієї ніколи не змінюють своїх думок».

Може, й так, але ймовіріше інше: президент США Білл Клінтон зробив розширення НАТО центральним аспектом своєї зовнішньої політики і сподівається 1999 року відстаєвувати успішне завершення цієї кампанії на офіційній церемонії

прийняття трьох нових членів.

А тим часом Хав'єр Солані за два роки перебування на посаді генсека НАТО знову собі репутації не тільки як майстерний політик і дипломат, а й як пропагандист і агітатор того, що він називає новою глобальною місією НАТО.

ЗАКОН УКРАЇНИ

№ 5 (1755) ♦ Вісник, 13 січня 1998 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державну підтримку суднобудівної промисловості України

Цей Закон спрямований на створення умов для залучення іноземних інвестицій, збереження, розвитку та ефективного використання створеного власного виробничого, науково-технічного та експортного потенціалу суднобудівної промисловості України, а також забезпечення економічних інтересів держави в наповненні обсягів виробництва українських підприємств.

Стаття 1. Визнати суднобудівництво пріоритетною галуззю економіки України та надати право Кабінету Міністрів України виступати від імені держави гарантом виконання зобов'язань підприємств суднобудівної промисловості за іноземними кредитами, що надаються іноземними державами, банками, міжнародними фінансовими організаціями, а також зобов'язати перед іноземними замовниками за зовнішньоекономічними договорами (контрактами).

Стаття 2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.
м. Київ, 23 грудня 1997 року.
№ 755/97-ВР

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання виробництва і торгівлі спиртом етиловим, напоями з солодовими і пивоварними, алкогольними напоями та тютюновими виробами»

Верховна Рада України постановляє:

1. Абзац другий частини першої статті 4 Закону України «Про державне регулювання виробництва і торгівлі спиртом етиловим, напоями з солодовими і пивоварними, алкогольними напоями та тютюновими виробами» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345) викласти в такій редакції:

«спирту стилового, коньячного, плодового та алкогольних напоїв — неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а для підприємств первинного виробництва й середньовиробничими обсягами виробництва — сировиною до 1,0 тис. тонн — 12 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.
м. Київ, 23 грудня 1997 року.
№ 755/97-ВР

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про визнання такою, що втратила чинність, частини третьої статті 67 Кодексу законів про працю України

Верховна Рада України постановляє:

1. Визнати такою, що втратила чинність, частину третьої статті 67 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375; 1983 р., № 6, ст. 87; Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 28, ст. 20).

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.
м. Київ, 26 грудня 1997 року.
№ 755/97-ВР

У номінеатах Верховної Ради України

Що таке НБР і ким воно займатиметься?

Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією розглядає подання Президента України проєкту закону «Про Національне бюро розслідувань України» та «Про внесення змін (доповнень) до деяких законодавчих актів у зв'язку з утворенням Національного бюро розслідувань (НБР) провадитиме не лише на основі Конституції і законів України, а й актів Президента України, Кабінету міністрів, нормативно-правових актів центральних органів виконавчої влади, що значно «розширює» правові засади діяльності НБР.

Згідно із законопроектом, Президент України призначає (і, мабуть, звільняє) заступників директора НБР. Однак такими повноваженнями за ст. 106 (пункт 1) Конституції України його не наділено, оскільки зазначені особи не є керівниками центральних органів виконавчої влади.

Водночас директорів НБР надається право призначати спеціальних заступників директорів НБР, хоча, відповідно до пункту 6 частини другої ст. 92 Конституції України, спеціальних заступників не визнають законами України, якими сьогодні не визнають спеціальних заступників НБР і не встановлюють порядок їх іменування. Не пропонується це і проєктом закону «Про Національне бюро розслідувань України».

За висновком Комітету з питань правової політики і судово-правової реформи, суперечать вимогам статті 30 Конституції України положення проєкту щодо надання співробітникам НБР права «виходити в رای в одне з місць розслідування або безпосереднього припинення злочинів, переслідування осіб, які підозрюються у вчиненні, в житловій, службовій, виробничій та інших приміщеннях». Це статус неприпустимого розширення кола випалків проникнення у житло без умотивованого рішення суду, що суперечить ст. 22 Конституції України, згідно з якою «при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод».

За висновком юридичного управління апарату Верховної Ради, потребують узгодження з Конституцією положення проєкту в частині визначення додаткових повноважень та обмежень.

За словами голови комітету Григорія Омельченка, викликає сумнів обґрунтованість законодавчого закріплення положення: «Національне бюро утворюється Президентом України», оскільки ця норма є нормою установного (разового) характеру, яка лише констатує рішення, яке прийняте Президентом України 24 квітня 1997 року.

Відповідно до Конституції України (зокрема, ч. 6 ст. 77), початку має бути прийнятий Закон про НБР. Потім на його підставі — рішення про фактичне утворення цього органу. Положенням проєкту, навпаки, пропонується «підняти» закон під Указ Президента України від 24.04.97, яким утворено НБР. Таким чином, закріплення у законодавчому порядку зазначеного положення — це фактичне узаконення Указу Президента України, питання про надійність якого Конституції України ніхто розглядати Конституційний суд України (ще 3 липня 1997 року 45 народних депутатів УР виступили до Конституційного суду з конституційним попитом про визнання цього Указу неконституційним).

Народні депутати України, зажакаючи на п'ятирічний термін внесення зазначеного подання, звернувшись до голови Конституційного суду. Тимчасово за проханням призначити це подання до розгляду Конституційним судом, оскільки його висновок сприятиме прийняттю Верховною Радою обґрунтованого рішення з такою надзвичайно важливою питання, як законодавче визнання правового статусу і функцій НБР.

Крім того, Генеральна прокуратура розглядає депутатський запит народного депутата С. Хмари про створення в Україні такого неспрежбаного законодавством виконавчого формулу, як Національне бюро розслідувань України, необхідність правової оцінки дії осіб, причетних до його створення, участі в його діяльності, фінансування тощо.

Як зазначає спеціальний консультант комітету, кандидат юридичних наук Микола Мельник, запропоновано містити низку істотних юридичних недоліків. Багато їх покладено не узгоджено між собою, а також з нормами чинного законодавства.

У разі прийняття зазначених членів комітету, формування проєкту з правової точки зору є, шонайменше, незрозумілим. Зокрема, НБР зобов'язано «вносити пропозиції Президенту України та Генерально-

му прокуратурі України щодо припинення пропущеної діяльності посадових осіб, які займають особово відповідальні посади в державі. За такого підходу став не зрозумілим, навіщо потрібний цей орган, якщо протиправну діяльність посадових осіб, у т. ч. найвищого рівня, буде прийняти не НБР (хоча у ст. 2 проєкту таке зазначено для НБР встановлюється), а Президент? Таким чином, на законодавчому рівні буде встановлено ще одну категорію недоторканих осіб (які займають особово відповідальні посади в державі), для припинення до відповідальності яких потрібні буде укази Президента. Це ще і спроба підсилювати створення НБР узаконити практику, за якою правовому рішенням щодо протиправних дій високопосадових осіб передує політичне рішення?

Проте співробітників НБР ототожнюють з правозахисниками, які керуватимуть апаратом розслідування цього органу тощо. Якщо буквально тлумачити положення ст. 15 законопроекту, то кожний співробітник НБР має право «мати сліпий ізолятор для тримання осіб, взятих під варту та затриманих органами Національного бюро». Виникає закономірне питання: навіщо кожному співробітнику ЦІЗО? І навіщо державі десять тисяч (планується саме така кількість співробітників НБР) ЦІЗО?

Одне з іменн зазначених закономірностей є те, що вони не дають чіткого визначення чисельності кримінальних справ НБР. Запропоновано доповнення до ст. 12 Кримінально-процесуального кодексу непрянтійся з огляду на те, що абсолютно незрозумілі критерії, якими керуватимуть органи законотворчості при визначенні чисельності НБР. Наприклад, слівом НБР пропонується пропонувати попереднє сілство про злочин, передбачені ст. 127 КК (перешкоджаючи здійсненню виборчого права), ст. 128 КК (підлог виборчих документів), ст. 206¹ (захилюючи виборчий процес), що загрожують громадському порядку), статтями 187 КК (організація або активна участь у групах, дія, що порушує громадський порядок), 187 КК (порушення порядку організації, проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій) — максимальний розмах повноважень волі за яких злочин — 6 місяців тощо, але чомусь випущено злочин, передбачений ст. 84 КК (розкрадання державного або колективного майна шляхом зловживання довірчими становищем).

До речі, жоден із зазначених злочинів згідно з ст. 7 КК України не є тяжким.

Якщо НБР створюється для посилення боротьби з корупцією (а саме так стверджує Президент України в своєму супровідному листі), то чому до його відання не віднесено розслідування військових посадових осіб або колективного майна шляхом зловживання посадовим становищем (ст. 84 КК)?

Дивно, але факт: до чисельності НБР пропонується віднести розслідування злочинів, передбачених ч. 2 ст. 78 КК (похибка об'єктів магістральних нафто-, газо- та нафторозвідних трубопроводів), а більш тяжкий вид цього злочину (якщо такі дії спричинили людські жертви або призвели до аварій чи інших тяжких наслідків), зазначається поза увагою НБР.

До авторів проєкту виникає ще одне закономірне запитання: наскільки коректним є віднесення питань до компетенції НБР розслідування злочинів, передбачених ст. 187 КК (створення не передбачених законодавством воєнних формувань чи груп), якщо утворення самого НБР з годин зору мажоритарної бездоганності (чистоти) є шонайменше сумнівним?

Підспіність визначається функціональним призначенням тою чи іншою особою. І за такою логікою складно однозначно сказати, для чого все ж закон створюється НБР. Отже, призначення НБР конституційно не визначено, вважають народні депутати.

Комітет з питань правової політики і судово-правової реформи вважає неприпустимим те, що розробники проєкту поклали контроль за діяльністю НБР тільки на Президента України. Зосередження судового органу в одних руках, на чому члени цього комітету, «може призвести до небажаних наслідків». Завданням законотвореця не має чіткого визначення і функцій НБР. Якщо структура і функції НБР неможливі не впливає сутність як самого органу, так і служби, яку проходять його співробітники. Іншими словами, не зрозуміло діяльність якого саме органу пропонується закріпити законодавчо і для чого його створено.

Подальшого стурбованість Президента України щодо кримінологічної ситуації, що склалася в нашій державі, і патриміуму необхідності здійснення відповідних заходів для зміцнення правопорядку, члени комітету вважають, що боротьба з організованою злочинністю і корупцією повинна здійснюватися виключно правовими методами, на підставі Конституції та законів України. Ніяка політична чи інша доцільність не може виправдати порушення Конституції України, прав та свобод людини і громадянина.

Прес-служба Верховної Ради України.

Списки кандидатів у народні депутати від партії духовного, економічного і соціального прогресу; Українська Національна Асамблея

6-7

Списки кандидатів у народні депутати від виборчого блоку «Європейський вибір України»

8-2

Списки кандидатів у народні депутати від партії захисників Вітчизни

10

Закон України «Про лізинг»

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії № 59 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Партії духовного, економічного і соціального прогресу

Центральна виборча комісія

Постанова

Київ № 59 18 грудня 1997 року

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від Партії духовного, економічного і соціального прогресу (ПДЕСП) по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула матеріали, подані Партією духовного, економічного і соціального прогресу (ПДЕСП), і встановила, що документи, передані пунктами 1—10 частини 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього закону.

На підставі пунктів 8, 10 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія постановляє:

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від Партії духовного, економічного і соціального прогресу (ПДЕСП) в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року (подальше).

2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».

3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від Партії духовного, економічного і соціального прогресу (ПДЕСП) по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії
М. РИВЦЬ
Секретар Центральної виборчої комісії
Я. ДАВІДОВИЧ

- Бурдак Іван Григорович — генеральний директор Центру «Експрес-Економіка», голова Партії духовного, економічного і соціального прогресу, м. Київ
- Онішко Олексій Федорович — президент Української академії наук національного прогресу, м. Київ
- Волинський Михайло Якович — Голова Об'єднання відомих професіоналів України, м. Київ, голова Незалежної профспілки гірників України, м. Красноармійськ Донецької обл.
- Пешнік Валерій Анатолійович — генеральний директор Всеукраїнського громадського об'єднання «УКРРИС», м. Київ
- Цемах Юрій Аркадійович — директор закрите акціонерного товариства «Укррембуд», м. Кременчук
- Усенко Віктор Миколайович — президент Науково-технічного центру «УСКО», м. Київ
- Шимон Євгенія Леонівна — голова кооперативу «Краса і мода», м. Київ
- Гриняк Ігор Львович — голова Української товариства охорони природи, Київська обл., смт ім. Кошівинська
- Турків Костянтин Миколайович — директор приватного підприємства «АДОМ», м. Кременчук
- Дорошенко Володимир Сергійович — генеральний директор Асоціації «Атомпроєксервіс», м. Київ
- Сергєєв Юрій Станіслав — генеральний директор виробничого об'єднання «Атомсервісстрой» — м. Чорнобиль, м. Чорнобиль
- Безмачушич Сергій Борисович — завідувач кафедри Української стоматологічної Академії, м. Полтава
- Помонозаров Анатолій Петрович — завідувач відділу Інституту містечкознавства, фольклористики і етнології Національної академії наук України, м. Київ
- Букхаров Юрій Миколайович — генеральний директор сільськогосподарського «Ориз» — м. Краснопрескопськ, м. Київ
- Лавченко Ігор Васильович — генеральний директор виробничого об'єднання «Житомиренерудпром», м. Житомир
- Третяков Олег Валерійович — професор Інституту нових технологій, м. Кременчук
- Шуклін Леонід Іванович — генеральний директор виробничого об'єднання «Южтрансенерго», м. Запоріжжя
- Ширяпа Олексій Степанович — провідний науковий співробітник Національного науково-природничого музею, м. Київ
- Сабанський Володимир Петрович — голова правління акціонерного товариства «АТП-13054», м. Київ
- Петрів Василь Петрович — народний майстер-різьбяр, Івано-Франківська обл., Косівський район, с. Прокіш
- Ісупов Борис Самійлович — головний інженер виробничого об'єднання «Южділромаш», Запорізька обл., м. Бердянськ
- Улаз Євген Іванович — генеральний директор науково-виробничого об'єднання «Енергопроект», м. Київ
- Наритник Теодор Миколайович — директор Інституту електроніки та зв'язку Української академії наук національного прогресу, м. Київ

- Матвєєв Анатолій Олександрович — ректор Мікрандрогоного університету фінансів, м. Київ
- Лущик Володимир Вікторович — директор Міжрегіонального інституту платіжних (апостервіс), м. Київ
- Пшак Василь Павлович — ректор Чернівецького державного університету, м. Чернівці
- Лазоренко Віктор Миколайович — начальник управління Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, м. Київ
- Волошенко Юрій Васильович — директор заводу бакрепретитів, м. Київ
- Ревенко Василь Григорович — начальник юридичного управління Міністерства фінансів України, м. Київ
- Ульянов Фелікс Михайлович — заступник директора товариства «Фортеч», м. Запоріжжя
- Козачок Виктор Олександрович — інженер приватного підприємства «Крон», м. Київ
- Шевченко Віктор Петрович — голова правління закрите акціонерного товариства «Агроскоп», м. Київ
- Сіторський Сергій Володимирович — генеральний директор Науково-дослідного інституту «Ірета» с. Іванків, Київської обл., м. Нікополь
- Лагута Сергій Віталійович — студент ІІІ курсу філософського факультету Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка, м. Київ
- Ариповський Валерій Ігоревич — директор СКТБ «Електрон», м. Івано-Франківськ
- Кислов Василь Васильович — президент Асрокосмічного академії України, м. Київ
- Лівицький Олександр Михайлович — перший віце-президент Академії будівництва України, м. Київ
- Сусько Ольга Олександрівна — провідний науковий співробітник Інституту психології Академії педагогічних наук, м. Київ
- Березовський Юхим Давидович — заступник головного редактора газети «Освіта», м. Київ
- Квачук Людмила Андріївна — молодша науковий співробітник Інституту геофізики Національної академії наук України, м. Київ
- Шевчук Володимир Іванович — начальник відділу фірми «Техмонтаж», м. Львів
- Семашко Олександр Миколайович — заступник директора Інституту української мови, м. Київ
- Сайко Олег Дмитрович — старший науковий співробітник Інституту електрозварювання ім. Є. Патона, м. Київ
- Андрішко Анатолій Миколайович — виконавчий роботи фірми «Колос», Київська обл., м. Боярка
- Андрішко Володимир Іванович — кінорежисер студії «Укртелефільм», м. Київ
- Кузьменко Володимир Григорович — провідний науковий співробітник Інституту електрозварювання ім. Є. Патона, м. Київ
- Горюха Ніна Сергіївна — інженер І категорії науково-дослідної частини Київського університету ім. Т. Г. Шевченка, м. Київ
- Клинич Василь Володимирович — художник, безробітний, Київська обл., м. Вишгород
- Куницький Віталій Миколайович — директор Вишгородського історико-культурного заповідника, Київська обл., Вишгородський район, с. Катоканка
- Федоренко Григорій Михайлович — завідувач лабораторії Інституту електрофізики Національної академії наук України, м. Київ
- Скубєра Володимир Андрійович — художник, м. Київ
- Желіченко Віктор Васильович — композитор, артист, письменник, м. Київ
- Сітківська Світлана Василівна — ректор Західного університету-наукового інституту платіжних та менеджменту, м. Київ
- Кисель Іван Павлович — вчитель Яготинської середньої школи № 2, Київська обл., м. Яготин
- Руденко Олексій Павлович — головний конструктор проєкту НКДП міського господарства, м. Київ
- Карибєв Андрій Антонович — архітектор Української академії архітектури, м. Київ
- Бузаска Наталія Іванівна — заступник голови Київської обласної ради Українського товариства охорони пам'яток історії і культури, м. Київ
- Черніш Світлана Карлівна — заступник голови Луганської обласної ради Українського товариства охорони природи, м. Луганськ
- Ломакін Павло Іванович — заступник голови президії Дніпропетровського обласної ради Українського товариства охорони природи, м. Дніпропетровськ
- Білуха Микола Тимофійович — професор Київського торговельно-економічного університету, м. Київ

Голова Партії духовного, економічного і соціального прогресу
БУРДАК Іван Григорович

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від Партії духовного, економічного і соціального прогресу, відповідно вимогам п. п. 5, 6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

Згідно з вимогами п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо дані про кандидатів у депутати від Партії духовного, економічного і соціального прогресу, які включені до виборчого бюлетеня.

№ п/п по багаторазовій кандидатурі у депутата	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживає в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посад (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1.	Бурдак Іван Григорович	має	має	проживає	1938	Генеральний директор «Центру Експрес-Економіка», Президент Української Академії наук національного прогресу, м. Київ	член ПДЕСП	не має
2.	Онішко Олексій Федорович	має	має	проживає	1943	Голова Об'єднання відомих професіоналів України, м. Київ, голова Незалежної профспілки гірників України, м. Красноармійськ Донецької обл.	член ПДЕСП	не має
3.	Волинський Михайло Якович	має	має	проживає	1956	Генеральний директор Всеукраїнського Громадського об'єднання «УКРРИС», м. Київ	член ПДЕСП	не має
4.	Пешнік Валерій Анатолійович	має	має	проживає	1962	Директор закрите акціонерного товариства «Укррембуд», м. Кременчук	член ПДЕСП	не має
5.	Цемах Юрій Аркадійович	має	має	проживає	1961		член ПДЕСП	не має

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії № 61 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від політичної партії Українська Національна Асамблея

Центральна виборча комісія

Постанова

Київ

№ 61

18 грудня 1997 року

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України від політичної партії Українська Національна Асамблея у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула документи, подані політичною партією Українська Національна Асамблея, і встановила, що документи, передбачені пунктами 1—10 частини 1 статті 24 Закону України "Про вибори народних депутатів України", відповідають вимогам цього Закону.

Відповідно до частини 7 статті 3, пунктів 8, 10 частини 1, статті 11, статті 24 Закону України "Про вибори народних депутатів України" Центральна виборча комісія постановляє:

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від політичної партії Українська Національна Асамблея в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (додається).
2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті "Голос України".
3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від політичної партії Українська Національна Асамблея до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЦЬ

Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВІДОВИЧ.

1. Вітович Олег Васильович - народний депутат України, м. Львів
2. Тима Юрій Казимирович - народний депутат України, м. Київ
3. Лясевич Ярослав Михайлович - народний депутат України, м. Київ
4. Мартиросян Вілен Арутюнович - голова Всеукраїнського об'єднання "Вітчизна", м. Київ
5. Лупинис Анатолій Іванович - тимчасово не працює, Черкаська обл., Монастирщинський район, село Сатанівка
6. Мельник Віктор Васильович - голова Українського молодіжного об'єднання "Ругенія", м. Київ
7. Мамалига Володимир Володимирович - тимчасово не працює, м. Рівне
8. Марчук Олег Антонович - голова Тернопільського обласного комітету УНА, м. Тернопіль
9. Шкіль Андрій Васильович - головний редактор журналу "Націоналіст", м. Львів
10. Бабій Олександр Степанович - тимчасово не працює, м. Рівне
11. Гринчук Сергій Анатолійович - комерційний директор товариства з обмеженою відповідальністю "Думка про віру", м. Київ
12. Зайченко Ростислав Петрович - тимчасово не працює, м. Черкаси
13. Карлюк Миколай Андрійович - ко-

- респондент газети "Наша справа", Рівненська обл., Рівненський район, м. Житин
14. Швец Валерій Іванович - директор товариства з обмеженою відповідальністю "Наша справа УН", Рівненська обл., м. Острого
15. Кубач Олег Петрович - кореспондент газети "Хрещатик", м. Київ
16. Гринь Андрій Дмитрович - тимчасово не працює, м. Полтава
17. Шкурятко Віктор Ігорович - педагог-організатор департаменту соціального обслуговування населення Рівненської міської управи, м. Рівне
18. Савелюк Юрій Юрійович - директор приватного підприємства фірми "Вікторія", м. Київ
19. Пандрак Сергій Богданович - директор проєктно-бухгалтерської організації товариства з обмеженою відповідальністю "Рівненського МЖК", м. Рівне
20. Мазур Ігор Петрович - тимчасово не працює, м. Хмельницький
21. Гасюк Іван Володимирович - голова правління споживчого товариства "Золотий лев", м. Івано-Франківськ
22. Соловей Володимир Георгійович - пенсіонер, м. Київ
23. Марчук Іван Антонович - заступник голови Тернопільського облас-

- ного комітету УНА з питань культури, м. Тернопіль
24. Холявський Володимир Ярославич - голова спортивного клубу "Вітрила", м. Львів
25. Гуцля Володимир Миколайович - тимчасово не працює, Черкаська обл., м. Умань
26. Запорожцев Андрій Вікторович - інженер-програміст науково-технічного центру "Інтергал", Донецька обл., м. Єнакієве
27. Срібний Руслан Богданович - голова виконавчої ради Тернопільського обласного комітету УНА, м. Тернопіль
28. Дутка Михайло Данилович - тимчасово не працює, м. Тернопіль
29. Хома Іван Михайлович - фельдшер Тернопільської центральної районної лікарні фельдшерсько-акушерського пункту в селі В. Лука, м. Тернопіль
30. Козак Остап Миколайович - технічний редактор тижневика "Голос нації", м. Львів
31. Строкін Владислав Якович - заступник головного енергетика Київського заводу "Енергія", м. Київ
32. Іщенко Андрій Анатолійович - тимчасово не працює, м. Одеса
33. Точій Олег Вікторович - студент Криворізького державного педаго-

гічного інституту (Жовтківське училище), Дніпропетровська обл., м. Жовті Воли

34. Шуфрин Едуард Золтанович - тимчасово не працює, Закарпатська обл., Тячівський район, село Бедєвля
35. Мельник Олександр Васильович - голова профспілкового комітету вільної профспілки Вінницької обласної фельдшерської Тасковно-д, Вінницька обл., Вінницький район, село Вінницький Хутір
36. Болдир Валерій Володимирович - інженер-технолог закріпленого акціонерного товариства "Вірооспаратор", м. Житомир
37. Фенін Володимир Михайлович - директор державного підприємства "Супутник", Івано-Франківська обл., м. Коломия
38. Бойко Олег Миколайович - заступник начальника відділу зовнішньої комплектації заводу "Агрошаш", м. Київ
39. Лев Мирослав Йосифович - тимчасово не працює, м. Львів
40. Шафранський Ігор Святославович - старший контролер міського комунального підприємства "Львівводоканал", м. Львів
41. Силий Микола Данилович - тимчасово не працює, м. Львів
42. Іванків Любомир Олександрович - тимчасово не працює, м. Новоояриськ Яворівського району Львівської обл.

Представник політичної партії
ВІТОВИЧ Олег Васильович.

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від політичної партії Українська Національна Асамблея, відповідно вимогам пп. 5, 6 ст. 3 Закону "Про вибори народних депутатів України".

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону "Про вибори народних депутатів України" публікуємо відомості про кандидатів у депутати від виборчого блоку політичної партії Українська Національна Асамблея, які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п по батьковій кандидата у депутати	Прізвище, ім'я	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх 5 років	Рік народження	Посада (заявлять), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1.	Вітович Олег Васильович	має	має	проживає	1967	народний депутат України, м. Львів	член УНА	не має
2.	Тима Юрій Казимирович	має	має	проживає	1966	народний депутат України, м. Київ	член УНА	не має
3.	Лясевич Ярослав Михайлович	має	має	проживає	1940	народний депутат України, м. Київ	член УНА	не має
4.	Мартиросян Вілен Арутюнович	має	має	проживає	1940	голова Всеукраїнського об'єднання "Вітчизна", м. Київ	безпартійний	не має
5.	Лупинис Анатолій Іванович	має	має	проживає	1937	тимчасово не працює, Черкаська обл., Монастирщинський р-н, с. Сатанівка	член УНА	не має

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії № 63 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РІКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від виборчого блоку партій «Європейський вибір України» (Ліберально-демократична партія України, Українська селянська демократична партія)

Центральна виборча комісія

Постанова

Київ

№ 63

18 грудня 1997 року

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від виборчого блоку «Європейський вибір України» по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула матеріали, подані виборчим блоком «Європейський вибір України», і встановила, що документи, передбачені пунктами 1—10 частини 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього закону.

Відповідно до пунктів 8, 10 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія постановляє:

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку «Європейський вибір України» в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (податися).
2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».
3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку «Європейський вибір України» до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЧИК
Секретар Центральної виборчої комісії
Я. ДАВІДОВИЧ

1. Присяжко Віктор Васильович — головний редактор всеукраїнської газети «Наш час», Київська обл., м. Яготин
2. Коваль Андрій Миколайович — голова правління Всеукраїнського об'єднання власників житла, м. Київ
3. Шкарбан Микола Іванович — президент Асоціації фермерів України, м. Київ
4. Баклан Сергій Костянтинович — віце-президент Спільноти кооператорів та підприємців України, м. Київ
5. Омельчук Роман Юстинович — народний депутат України, м. Київ
6. Моисєєв Едуард Віталійович — заступник голови правління акціонерного комерційного банку «Мітбанк», Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь
7. Ключук Володимир Никифорович — старший науковий співробітник Інституту літератури НАН України, м. Київ
8. Голдштейн Якім Ізраїлович — заступник начальника відділу приватизації відкритого акціонерного товариства «Укрнафта», м. Київ
9. Бебеш Іван Євгенович — генеральний директор Українського державного фонду підтримки селянських (фермерських) господарств, м. Київ
10. Тарасюк Олександр Михайлович — директор приватної комерційної фірми «Агрос», м. Рівне
11. Чалашнін Олег Миколайович — завідувач відділу громадсько-політичного життя всеукраїнської газети «Наш час», м. Львів
12. Степаненко Михайло Борисович — професор Національної музичної академії України, голова Спільноти композиторів України, м. Київ
13. Васильєв Борис Олексійович — керівник науково-аналітичного центру руху «Ківи» — сині дім, Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь
14. Леонід Віктор Костянтинович — директор приватної комерційної фірми «Санта», м. Сімферополь
15. Кирченко Леонід Петрович — фермер фермерського господар-

- ства «Зоря Каховщини», Херсонська обл., м. Нова Каховка
16. Голово Олександр Борисович — редактор відділу політики Всеукраїнського тижневика «Region», м. Київ
17. Дікань Костянтин Володимирович — заступник завідувача відділу взаємовідносин з громадсько-політичними організаціями апарату Кабінету міністрів України, м. Київ
18. Ковалів Олександр Іванович — голова депутатської комісії Івано-Франківської обласної ради, м. Івано-Франківськ
19. Бут Юрій Олександрович — виконавчий директор Всеукраїнського об'єднання власників неухомості, Київська обл., м. Біла Церква
20. Цимбал Володимир Олексійович — заступник генерального директора Українського державного фонду підтримки селянських (фермерських) господарств, Київська обл., Баранівський район
21. Ковалів Тетяна Григорівна — директор ГО «Україна-Іспанія» м. Київ
22. Матвійчук Василь Олексійович — начальник юридичного відділу відкритого акціонерного товариства «Рівненський радіотехнічний завод», м. Рівне
23. Скрипник Тодор Тодорович — директор підприємства «Графіка-М», м. Чернівці
24. Дробинська Наталія Юріївна — віце-президент благодійного фонду «Віта», м. Київ
25. Молдаван Любов Василівна — провідний науковий співробітник Інституту економіки Національної академії аграрних наук, м. Київ
26. Першин Валерій Петрович — комерційний директор спільного підприємства «Інтерком», м. Запоріжжя
27. Лавко Віталій Андрійович — фермер фермерського господарства «Муравський шлях», Харківська обл., Богодухівський район, с. Коляники
28. Мосов Микола Максимович — старший викладач КНЕУ, кафедра філософії, Київська обл., м. Боярка

29. Перезовий Микола Васильович — завідувач відділу всеукраїнської газети «Наш час», Полтавська область, м. Котельва
30. Конюхов Олександр Ілліч — провідний науковий співробітник Фізико-технічного інституту низьких температур ім. Б. Веркіна, м. Харків
31. Базаренко Володимир Федорович — фермер селянського підприємства господарства ім. Гетьмана Сагайдачного, Миколаївська обл., Доманівський район, с. Маринівка
32. Кучеренко Галина Василівна — провідний спеціаліст контрольного господарства відділу Дніпропетровська, м. Дніпропетровськ
33. Холуєнко Микола Володимирович — фермер, м. Херсон
34. Доль Лєвентіа Вікторівна — генеральний директор «Інформсервіс», м. Київ
35. Оверчук Володимир Костянтинович — фермер фермерського господарства «Чисті ключі», м. Запоріжжя
36. Сердюк Євгенія Євгенівна — доцент кафедри економічної теорії КАДТЕУ, м. Київ
37. Єсієв Олександр Миколайович — президент Асоціації фермерів Автономної Республіки Крим, Автономна Республіка Крим, Сімферопольський район, село Маленьке
38. Бєляєв Олександр Іванович — директор фірми «Арей», м. Київ
39. Пенько Іван Васильович — директор Чернівецького обласного відділення Укреджфунду підтримки селянських (фермерських) господарств, м. Чернівці
40. Лєсєн Володимир Михайлович — директор ТОВ «Інжирінінг», м. Київ
41. Коупєс Олеся Петрівна — завідувач відділу всеукраїнської газети «Наш час», м. Київ
42. Ібрагімов Микола Володимирович — професор Полтавської філії Київського військового інституту управління та зв'язу, м. Полтава
43. Назарук Олександр Сахарович — старший науковий співробітник Інституту проблем реєстрації НАН України, м. Київ
44. Воронков Сергій Іванович — фермер, Луганська область, Луганський район, село Рокітине
45. Федорова Анастасія Миколайівна — науковий співробітник Інституту літератури НАН України, м. Київ
46. Кононенко Володимир Іванович — головний юридичний консультант відкритого акціонерного товариства «Укрнафта», м. Київ
47. Огульчанин Юрій Антонович — голова асоціації «За міжцарствою мир і злагоду», м. Київ
48. Стадніченко Юрій Миколайович — оглядач з питань агропромислового комплексу редакції газети «Київська правда», м. Київ
49. Кобзєва Валентина Георгіївна — робітниця спеціального підприємства, підприємств робіт м. Києва, м. Київ
50. Соловйов Андрій Львович — старший науковий співробітник Фізико-технічного інституту низьких температур ім. Б. Веркіна, м. Харків
51. Архипов Сергій Олександрович — фермер, Миколаївська область, м. Баштанка
52. Доманський Микола Васильович — приватний підприємець, Житомирська обл., м. Коростинів
53. Швєць Анатолій Миколайович — пенсіонер, м. Марганець
54. Бєзюк Микола Степанович — фермер, Рівненська область, Рівненський район, село Ставки
55. Новак Олександр Федорович — пенсіонер, м. Рівне
56. Мєлєшчук Анатолій Омельянович — начальник управління земельних ресурсів міської адміністрації, м. Рівне
57. Савченко Володимир Іванович — інженер-будівельник колективного сільського підприємства ім. Леніна, Харківська область, Краснокутський район, село Козилівка
58. Сніпєльков Віктор Омельянович — фермер, Харківська область, Богодухівський район, село Полкова Микитівка
59. Сулішко Григорій Іларіонович — інженер Мартинського гірничо-обробного комбінату, Донецька обл., м. Марганець
60. Кирєєв Іван Анатолій Савелійович — пенсіонер, м. Марганець
61. Варол Олександра Іванівна — заступник голови районної асоціації фермерів, Закарпатська обл., Виноградівський район, смт Королівка
62. Грушніський Андрій Віталійович — президент хохломської компанії «Крона», м. Київ
63. Солдатов Юрій Олександрович — пенсіонер, Донецька обл., м. Марганець
64. Лісовий Володимир Іванович — голова ради Всеукраїнської асоціації допомоги та милосердя «Зелений Хрест», м. Київ
65. Галіченко Валентин Олександрович — президент ІК «Кронс І К», м. Київ
66. Макола Володимир Євгенович — президент приватного підприємства «Влад І Пт», м. Київ
67. Сєвєна Ганна Василівна — фермер, Чернівецька область, Сторожинецький район, село Кам'янка
68. Сабоджа Олександр Сергійович — голова правління фінансової компанії «Укрфінгоз», м. Київ
69. Дробинська Павло Валерійович — генеральний директор товариства з обмеженою відповідальністю «Валтекс Інтернешнл», м. Київ
70. Писарєва Вікторія Вікторівна — викладач Національного технічного університету «Київський політехнічний інститут», м. Київ
71. Войткевич Наталія Всеволодівна — головний спеціаліст закріпленого акціонерного підприємства «Інпрошвільбуд», м. Київ
72. Такайшанський Георгій Олександрович — приватний підприємець, Донецька обл., м. Марганець
73. Лєв Володимир Григорович — головний адміністратор Республіканського будинку художника, м. Київ
74. Жєлєзняк Володимир Володимирович — президент культурно-спортивного клубу «Зірка Галичини», м. Львів
75. Шпигаль Тетяна Миколаївна — інженер Державного комітету по гірничотрудовій справі
76. Заєва Геннадій Олександрович — комерційний директор АПБ «Пропольс», м. Київ
77. Мєшєрінов Володимир Володимирович — комерційний директор фірми «Агрос», м. Київ

Зареєстровано постановою Центральної виборчої комісії № 66 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

29 БЕРЕЗНЯ 1998 РІКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Партії захисників Вітчизни

Центральна виборча комісія

Постанова

м. Київ

№ 66

18 грудня 1997 р.

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від Партії захисників Вітчизни по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула матеріали, подані Партією захисників Вітчизни, і, встановивши, що документи, перелічені пунктами 1–10 частини 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього закону.

Відповідно до пунктів 8, 10 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія **п о с т а н о в л я є**:

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від Партії захисників Вітчизни в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (додається).

2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».

3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від Партії захисників Вітчизни до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії

М. РЯБЕЦЬ

Секретар Центральної виборчої комісії

Я. ДАВНОВИЧ

1. **Казакевич Віталій Валерійович** — начальник відділу Національного координаційного центру реалізації Комплексної програми соціальної та професійної адаптації військово-вослужбовців, звільнених у запас або відставку, м. Харків
2. **Кужель Олександр Володимирович** — заступник голови Комітету з економічної політики та управління народним господарством, м. Київ
3. **Пала Іванович Іванович** — заступник командувача об'єднання з вишньої роботи, начальник відділу вишньої роботи в/ч А 1916 Одеського військового округу Сухомитівський військ., Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь
4. **Коломійцев Володимир Антонович** — доцент кафедри філософії Харківського військового університету, м. Харків
5. **Цуканов Сергій Михайлович** — начальник відділу Кримського державного управління Ошадбанку України, Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь
6. **Олійченко Віктор Васильович** — голова Дніпропетровського міського осередку Партії захисників Вітчизни, м. Дніпропетровськ
7. **Степаненко Микола Васильович** — голова Донецького міського осередку
8. **Кулик Борис Борисович** — помічник-консультант народного депутата України, м. Київ
9. **Маликов Сергій Михайлович** — директор виробничо-комерційної фірми «Уран», Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь
10. **Семенов Владислав Трохимович** — завідувач кафедри Харківської Академії міського господарства, м. Харків
11. **Товстий Василь Антонович** — ректор Мажікського економіко-гуманітарного інституту, Донецька область, м. Макіївка
12. **Черноморов Олександр Миколайович** — начальник відділу Ялтинського міського економіко-гуманітарного інституту, Автономна Республіка Крим, м. Ялта
13. **Кулик Олександр Львович** — керівник інформаційно-аналітичних програм РТМК «Тоніс-центр», м. Харків
14. **Воронов Володимир Гаврилович** — заступник голови Ради Організації ветеранів України, голова комітету ветеранів військової служби, м. Київ
15. **Колодійков Володимир Опанасович** — представник Національного координаційного центру реалізації Комплексної програми соціальної

та професійної адаптації військово-вослужбовців, звільнених у запас або відставку в Одеській області, м. Одеса

16. **Шулін Станіслав Михайлович** — начальник відділу інвестиційної діяльності приватного підприємства Консалтинг — Центр «Анкор», Автономна Республіка Крим, м. Севастополь

17. **Бондарчук Володимир Кузьмич** — інженер змін Управління водопостачання, м. Житомир

18. **Тара Олексій Кирилович** — заступник директора Центру розвитку малого бізнесу при Загальноукраїнському об'єднанні приватних підприємств та власників, м. Хмельницький

19. **Француж Володимир Васильович** — директор юридичного агентства, м. Вінниця

20. **Кожеміжко Микола Олександрович** — головний керувач акціонерного товариства «Південна універсальна біржа», м. Миколаїв

21. **Бородин Василь Васильович** — старший оперуповноважений з особливих заходів слідства відділу боротьби з корупцією ДПЛА в Тернопільській області, м. Тернопіль

22. **Луганський Олександр Іванович** — представник Національного координаційного центру реалізації Комплексної програми соціальної та професійної адаптації військово-вослужбовців, звільнених у запас або відставку в Закарпатській області, м. Івано-Франківськ

23. **Ярило Юрій Юрійович** — генеральний директор науково-виробничого підприємства «Енергопром», м. Дніпропетровськ

24. **Михайлюк Віталій Іванович** — головний спеціаліст відділу ратифікаційного та технічного захисту Штабу цивільної оборони Львівської області, м. Львів

25. **Чебанов Леонід Петрович** — директор малого приватного підприємства «БУГ», м. Кіровоград

26. **Петренко Валерій Костянтинівич** — представник Національного координаційного центру реалізації Комплексної програми соціальної та професійної адаптації військово-вослужбовців, звільнених у запас або відставку в Черкаській області, м. Черкас

27. **Ананиченко Олег Миколайович** — голова Сумського міського осередку Партії захисників Вітчизни, м. Суми

28. **Богачов Микола Васильович** — військовий пенсіонер, м. Львів

29. **Стопкин Віталій Федорович** — голова Чернівецького міського осередку Партії захисників Вітчизни, м. Чернівці

30. **Степаненко Євген Анатолійович** — помічник директора речового ринку

у загальних питаннях, м. Запоріжжя

31. **Слободжан Валерій Володимирович** — економіст винницького заводу «Кристал», м. Вінниця

32. **Олександр Сергій Вікторович** — директор кабельного заводу науково-виробничого підприємства «Енергопром», м. Дніпропетровськ

33. **Козарук Василь Іванович** — військовий пенсіонер, м. Донецьк

34. **Климов Володимир Іванович** — директор «Південної товарної біржі», м. Миколаїв

35. **Чередиченко Анатолій Михайлович** — підприємств, Кіровоградська обл., Олександрійський район, село Лікарка

36. **Лонка Сергій Володимирович** — начальник інформаційного відділу Фонду сприяння боротьбі з організованою злочинністю, м. Одеса

37. **Ворожей Володимир Степанович** — учитель дошкільної підготовки Тернопільської ВОШ №13, Тернопільський район, село Петрівка

38. **Бонь Борис Олександрович** — інженер Красноградського вузлу зв'язку, Автономна Республіка Крим, смт. Красноградський

39. **Лисенко Сергій Іосифович** — військовий пенсіонер, м. Донецьк

40. **Зварич Микола Іллічович** — директор заводу аксесуарів товариства «Терен-шніпи папери», м. Тернопіль

41. **Зіничко Ігор Семенович** — голова ради Кримської асоціації колишніх співробітників спецслужб, Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь

42. **Шістка Микола Петрович** — начальник аналітичного відділу Центру розвитку малого бізнесу при Загальноукраїнському об'єднанні приватних підприємств та власників, м. Хмельницький

43. **Карпенко Юрій Вікторович** — начальник цеху науково-виробничого підприємства «Енергопром», м. Дніпропетровськ

Голова секретаріату Партії захисників Вітчизни

КАЗАКЕВИЧ Віталій Валерійович.

Продивити, аксесори до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від Партії захисників Вітчизни, відповідати вимогам п. п. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 Закону «Про вибори народних депутатів України».

Згідно з вимогами п. п. 10, 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікують відомості про кандидатів у депутати від Партії захисників Вітчизни, які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата в депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заступник), місце роботи та проживання	Партія належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1	Казакевич Віталій Валерійович	Громадянин України	Так	Проживає	1958	начальник відділу Національного координаційного центру реалізації Комплексної програми соціальної та професійної адаптації військово-вослужбовців, звільнених у запас або відставку, м. Харків	член ПЗВ	не має
2	Кужель Олександр Володимирович	Громадянин України	Так	Проживає	1953	заступник голови Комітету Верховної Ради України з економічної політики та управління народним господарством, м. Київ	безпартійний	не має
3	Пала Іванович Іванович	Громадянин України	Так	Проживає	1953	заступник командувача об'єднання з вишньої роботи — начальник відділу вишньої роботи в/ч А1916 Одеського військового округу Сухомитівський військ., м. Сімферополь	безпартійний	не має
4	Коломійцев Володимир Антонович	Громадянин України	Так	Проживає	1942	доцент кафедри філософії Харківського військового університету, м. Харків	член ПЗВ	не має
5	Цуканов Сергій Михайлович	Громадянин України	Так	Проживає	1952	начальник відділу Кримського державного управління Ошадбанку України, м. Сімферополь	член ПЗВ	не має

ЗАКОН УКРАЇНИ

Цей Закон визначає поняття лізингу, а також загальні правові та економічні засади його здійснення.

Стаття 1. Визначення лізингу

1. Лізинг — це підприємницька діяльність, яка спрямована на інвестування власних чи залучених фінансових коштів і подальше в наданий лізингодатцем у виключне користування на визначений строк лізингоодержувачу майна, що є власністю лізингодателя, щоб набуватися цим майном внаслідок укладення лізингової угоди, за умови сплати лізингоодержувачем періодичних лізингових платежів.

2. Лізинг здійснюється за договором лізингу, який регулює правовідносини між суб'єктами лізингу, і, залежно від особливостей здійснення лізингових операцій, може бути двох видів — фінансовий чи оперативний.

3. Залежно від форми здійснення лізинг може бути зворотною, лівовим, міжнародним тощо.

Стаття 2. Об'єкт лізингу

1. Об'єктом лізингу може бути будь-яке нерухоме і рухоме майно, яке може бути віднесене до основних фондів відповідно до законодавства, в тому числі продукції, виробленої державою, підприємствами (машинами, устаткуванням, транспортні засоби, обчислювальні та інші технічні системи, телекомунікаційні засоби), заборонено до вільного обігу на ринку і щодо якого немає обмежень про передачу його в лізинг (оренду).

2. Майно, зазначене в частині першій цієї статті, яке є в державній власності, може бути об'єктом лізингу тільки за погодженням з органами, що здійснює управління цим майном у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. Не можуть бути об'єктами лізингу за цим Законом:

а) об'єкти оренди державного майна, визначені в статті 4 Закону України про оренду державного майна, крім об'єктів, підлягаючих визначеному майна державних підприємств; земельні ділянки та інші природні об'єкти.

Стаття 3. Суб'єкти лізингу

Суб'єктами лізингу можуть бути: лізингодатцем — суб'єкт підприємницької діяльності, у тому числі банківська або небанківська фінансова установа, який несе відповідальність за об'єкти лізингу за договором лізингу; лізингоодержувач — суб'єкт підприємницької діяльності, який одержує в користування об'єкти лізингу за договором лізингу.

Продавцем лізингового майна (далі — продавць) — суб'єкт підприємницької діяльності, що виготовляє майно (машини, устаткування тощо) та/або продає власне майно, яке є об'єктом лізингу.

Стаття 4. Види та форми лізингу

1. Види лізингу:

а) фінансовий лізинг — це договір лізингу, в результаті укладення якого лізингоодержувач за своїх замовлення отримує в платне користування від лізингодателя об'єкт лізингу на строк, не менше строку амортизації, що становить 60 відсотків вартості об'єкта лізингу, визначеної в день укладення договору.

Сума відшкодування вартості об'єкта лізингу в складі лізингових платежів за період дії договору фінансового лізингу повинна включати не менше 60 відсотків вартості об'єкта лізингу, визначеної в день укладення договору.

Після закінчення строку договору фінансового лізингу об'єкт лізингу, який переданий лізингодатцю згідно з договором, переходить у власність лізингоодержувача або викуповується ним за заздалегідь визначеною ціною.

2) оперативний лізинг — це договір лізингу, в результаті укладення якого лізингоодержувач за своїх замовлення отримує в платне користування від лізингодателя об'єкт лізингу на строк, менший строку, за який амортизується 90 відсотків вартості об'єкта лізингу, визначеної в день укладення договору.

Після закінчення строку договору оперативного лізингу він може бути продовжений або об'єкт лізингу підлягає поверненню лізингодатцю і може

бути повторно переданий у користування іншому лізингоодержувачу за договором лізингу.

2. Форми лізингу:

1) зворотний лізинг — це договір лізингу, який передбачає набутий лізингодатцем майна у власника і передачу цього майна йому у лізинг;

2) пайовий лізинг — це здійснення лізингу за участю суб'єктів лізингу на основі укладення багатостороннього договору та залучення одного або кількох кредиторів, які беруть участь у здійсненні лізингу, інвестуючи свої кошти. При цьому сума інвестицій кредиторів коштів не може становити більше 80 відсотків вартості залученого для лізингу майна;

3) міжнародний лізинг — це договір лізингу, що здійснюється суб'єктами лізингу, які перебувають під юрисдикцією різних держав, або в разі якщо майно чи платежі перетинають державні кордони.

Міжнародний лізинг здійснюється відповідно до цього Закону, законодавства України, міжнародних договорів, в яких бере участь Україна, та договорів, укладених суб'єктами лізингу.

Стаття 5. Законодавство про лізинг

Відносини між суб'єктами лізингу регулюються цим Законом, іншими нормативно-правовими актами України та укладеними відповідно до них договорами лізингу, крім відносин, урегульованих міжнародними договорами, в яких бере участь Україна, про оренду та приватизацію державного майна.

Стаття 6. Договір лізингу

1. Договір лізингу укладається у формі багатосторонньої угоди за участю лізингодателя, лізингоодержувача, продавця об'єкта лізингу або двостороннім договором між лізингодатцем і лізингоодержувачем.

2. Договір лізингу має бути укладений у письмовій формі та повинен відповідати вимогам законодавства України.

Стаття 7. Істотні умови договору лізингу

1. Істотними умовами договору лізингу є:

а) найменування сторін; об'єкт лізингу (склад і вартість майна, умови та строки його поставки); строк, на який укладається договір лізингу;

б) розмір, склад та графік сплати лізингових платежів, умови їх перегляду; умови переоцінки вартості об'єкта лізингу згідно з законодавством України; умови повернення об'єкта лізингу в разі банкрутства лізингоодержувача;

в) умови експлуатації об'єкта лізингу, умови експлуатації та технічного обслуговування, модернізації об'єкта лізингу та надання інформації щодо його технічного стану;

г) умови реституції об'єкта лізингу; умови повернення об'єкта лізингу чи його викуп після закінчення дії договору.

Умови дострокового розірвання договору лізингу; умови надання відомостей про фінансовий стан лізингоодержувача; відшкодування сторін.

3. Згідно з умовами лізингу лізингоодержувач має право змінювати умови лізингу, модернізувати об'єкт лізингу та надання інформації щодо його технічного стану.

Стаття 8. Строки договору лізингу

Строки договору лізингу визначаються за домовленістю сторін відповідно до цього Закону.

Стаття 9. Передача та повернення об'єкта лізингу

1. Передача об'єкта лізингу лізингодатцем лізингоодержувачу здійснюється у строк, в якому визначено у договорі лізингу.

2. Майно, передане за договором фінансового лізингу, зараховується на баланс лізингоодержувача з позначенням, що це майно взято у фінансовий лізинг. Майно, передане за договором оперативного лізингу, залишається на балансі лізингодателя із зазначенням, що це майно передано у лізинг, та зараховується на позабалансовий рахунок лізингоодержувача із зазначенням, що це майно одержано у лізинг.

2. Якщо з вини лізингодателя у строки і на умовах, визначених у договорі лізингу, не передано лізингоодержувачу об'єкта лізингу, лізингоодержувач має право вимагати від лізингодателя передачі зазначеного об'єкта та відшкодування збитків, завданих затримкою передачі, або в установленному порядку вимагати розірвання договору та відшкодування збитків, завданих йому невиконанням умов договору лізингу.

3. Передача лізингоодержувачем об'єкта лізингу лізингодатцю здійснюється у строки і на умовах, визначених у договорі лізингу.

4. Якщо з вини лізингоодержувача у строки і на умовах, визначених у договорі лізингу, не повернуто лізингодатцю об'єкт лізингу, лізингодатцем має право вимагати від лізингоодержувача передачі зазначеного об'єкта та відшкодування збитків, завданих затримкою передачі, відповідно до умов договору та законодавства України.

5. У разі несплати лізингоодержувачем лізингових платежів протягом двох чергових платежів лізингодатцю має право вимагати від лізингоодержувача об'єкта лізингу підлягає поверненню у безспірному порядку згідно з вичисленим написом, уніченням у державний нотаріальний центр.

Стаття 10. Право власності на об'єкт лізингу

1. Об'єкт лізингу протягом усього строку дії договору лізингу є власністю лізингодателя.

2. У разі передачі права власності на об'єкт лізингу від лізингодателя до іншої особи договір лізингу зберігає чинність щодо нового власника.

3. У договорі фінансового лізингу може передбачатися право викупу об'єкта лізингу лізингоодержувачем після закінчення або до закінчення строку договору, але не раніше строку, протягом якого амортизується 60 відсотків вартості об'єкта лізингу, визначеної в день укладення договору лізингу. Право власності на об'єкт фінансового лізингу набувається лізингоодержувачем після сплати встановленої вартості об'єкта лізингу відповідно до умов договору лізингу та законодавства України.

3. Право користування об'єктом лізингу належить лізингоодержувачу тільки на умовах, визначених договором лізингу.

4. У разі банкрутства лізингоодержувача, арешту чи конфіскації його майна на об'єкт лізингу відкривається вимога лізингодателя лізингоодержувача і підлягає поверненню лізингодатцю, який може розпоряджатися ним на власний розсуд.

Порядок відшкодування збитків, завданих у зв'язку з банкрутством лізингоодержувача, визначається згідно з умовами договору лізингу та законодавством України.

Стаття 11. Право та обов'язок лізингодателя

1. Лізингодатцем має право:

1) здійснювати за власний рахунок контроль за умовами експлуатації та ціпильовим використанням об'єкта лізингу лізингоодержувачем згідно з умовами договору лізингу, вимогами та інструкціями продавця щодо експлуатації об'єкта лізингу, а також відповідно до законодавства України;

2) вимагати повернення у безспірному порядку майна, переданого в лізинг, якщо лізингоодержувач не сплатив лізингових платежів протягом двох чергових строків;

3) вимагати від лізингоодержувача відшкодування збитків завданих внаслідок його дії або бездіяльності, відповідно до умов договору лізингу;

4) передавати належне йому на праві власності майно в користування лізингоодержувачу за умов, визначених у договорі лізингу, вимогами та інструкціями продавця щодо експлуатації об'єкта лізингу, а також відповідно до законодавства України;

5) вимагати повернення у безспірному порядку майна та визначення лізингоодержувачем умов передачі об'єкта лізингу;

6) вимагати повернення у безспірному порядку майна та визначення лізингоодержувачем умов передачі об'єкта лізингу;

7) вимагати повернення об'єкта лізингу, якщо об'єкт не буде викуплено лізингоодержувачем.

Стаття 12. Право та обов'язок лізингоодержувача

1. Лізингоодержувач має право:

1) відомості про прийняття об'єкта лізингу, який не відповідає умовам договору, затримувати належні лізингодатцю платежі до усунення ним виявлених порушень умов договору, за умови попереднього повідомлення лізингодателя;

2) вимагати від лізингодателя відшкодування збитків, завданих внаслідок дії об'єкта лізингу, який не відповідає умовам договору лізингу, відповідно до умов договору;

3) лізингоодержувач має право передати вилучений об'єкт лізингу всі права та вимоги, що випливають із договору купівлі-продажу цього майна, зокрема щодо його якості та комплексу, строків виконання гарантійних зобов'язань. Однак лізингоодержувач не має права припинити дію договору купівлі-продажу між лізингодатцем і продавцем або змінювати його умови;

4) лізингоодержувач зобов'язаний:

1) прийняти та належним чином користуватися об'єктом лізингу, утримувати його в належному стані, уникати сторування обох сторін угоди, згідно з яким воно було передано, з урахуванням природного зносу та зміни стану майна;

2) згідно з відомостями про гарантійні зобов'язання з лізингодатцем графіком виплачувати лізингові платежі відповідно до умов договору;

3) у разі несплати лізингових платежів протягом двох чергових платежів вимагати лізингодатцю повернути йому об'єкт лізингу;

4) у зазначені договором лізингу строки відповідно до його умов надавати лізингодатцю відомості про фінансовий стан об'єкта лізингу та свій фінансовий стан, доступ для перевірки об'єкта лізингу та умов його експлуатації;

5) у разі якщо він не реалізує своє право викупу об'єкта лізингу та не продовжить строк його використання після припинення дії договору, повернути об'єкт лізингу лізингодатцю у стані, зазначеному в договорі.

6) лізингоодержувача на ремонт і технічне обслуговування об'єкта лізингу може вилучати окремим договором, укладеним з продавцем.

Стаття 13. Порядок реституції об'єкта лізингу

1. Об'єкт лізингу, який потребує реституції в державних підприємствах, організаціях, підприємствах, установах, підприємстві, несебесілі тощо), реститується за домовленістю сторін на ім'я лізингодателя або лізингоодержувача у встановленому законодавством України порядку.

2. Реституція об'єкта лізингу здійснюється в порядку і випадках, передбачених законодавством України.

Стаття 14. Ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження об'єкта лізингу та його реституція

1. Ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження об'єкта фінансового лізингу несе лізингоодержувач, якщо інше не передбачено договором лізингу.

2. Ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження об'єкта оперативного лізингу несе лізингодатця, якщо інше не передбачено договором лізингу.

3. Якщо продавцем об'єкта лізингу передано в лізинг ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження у період прострочення несе сторона, що допустила прострочення строку передачі об'єкта лізингу.

4. З метою забезпечення інтересів суб'єкта лізингу під час виконання ними лізингових операцій об'єкт лізингу та ризики, пов'язані з виконанням лізингових операцій, повинні бути застраховані або випадкового пошкодження об'єкта лізингу підлягає страхуванню за домовленістю сторін.

(Закінчення на 12-й стор.)

ЗАКОН УКРАЇНИ

(Початок на 11-й стор.)

рін договору лізингу відповідно до законодавства.

Стаття 15. Витрати на утримання лізингового майна

1. При фінансовому лізингу всі витрати на утримання об'єкта лізингу, пов'язані з його страхуванням, експлуатацією, технічним обслуговуванням та ремонтом, несе лізингоорендувач, якщо інше не передбачено договором лізингу.

2. При оперативному лізингу всі витрати на утримання об'єкта лізингу, крім витрат, пов'язаних з його експлуатацією та поновленням використаних матеріалів, несе лізингодавець, якщо інше не передбачено договором лізингу.

Стаття 16. Лізингові платежі

1. Лізингодавець зобов'язаний об'єктом лізингу вносити, періодичні лізингові платежі. Величині періоду, за який вносяться лізингові платежі, встановлюється за договором лізингу і може бути нерівномірною.

2. Лізингові платежі включають:

- суму, яка відшкодує при кожному платежі частину вартості об'єкта лізингу, що амортизується за строк, за який вносяться лізингові платежі;
- суму, що сплачується лізингодавцю як процент за залучення ним кредитів для придбання майна за договором лізингу;
- платіж як винагороду лізингодавцю за отримане у лізинг майно;

відшкодування страхових платежів за договором страхування об'єкта лізингу, якщо об'єкт страхування лізингодавцем;

інші витрати лізингодавця, передбачені договором лізингу.

2. Розміри, способи, форма і строки внесення лізингових платежів та умови їх перегляду визначаються у договорі лізингу за домовленістю сторін відповідно до нього ж самого Закону та законодавства України.

Лізингодавець зобов'язаний своєчасно сплачувати передбачені договором лізингу платежі.

3. Лізингові платежі відповідно до законодавства України відносяться на валові витрати виробництва та обігу лізингодавця.

Стаття 17. Розв'язання спорів, що виникають з договорів лізингу

1. Спори, що виникають з договорів лізингу, розглядаються відповідно до законодавства України судами.

Спори, що виникають з договорів міжнародного лізингу, за домовленістю сторін можуть розглядатися міжнародним арбітражним судом за місцем, обумовленим договором.

2. У разі порушення умов договору лізингу суб'єкти мають право вимагати розв'язання договору у встановленому законодавством України порядку.

Стаття 18. Амортизаційні відрахування

1. Амортизаційні відрахування на надані в лізинг майно обчислюються згідно із законодавством України.

2. Договором лізингу за домовленістю сторін може бути передбачена прискорена амортизація об'єкта лізингу згідно із законодавством України.

Стаття 19. Бухгалтерський облік та звітність

Бухгалтерський облік та звітність щодо лізингових операцій ведуться відповідно до законодавства України. Особливості відображення лізингових операцій у бухгалтерському обліку та звітності визначаються Міністерством фінансів України.

Стаття 20. Порядок самоти мита, задатку на надання вартість та акцизного збору при ввезенні об'єкта лізингу на митну територію України

Мито, податок на додану вартість та акцизний збір при здійсненні операцій міжнародного лізингу сплачуються відповідно до законодавства України.

Стаття 21. Ресурсний договір лізингу

1. У разі якщо об'єктом лізингу є державне майно або договір пайового лізингу передбачає залучення державних коштів чи для забезпечення виконання лізингового договору надаються державні гарантії, договір лізингу підлягає обов'язковій реєстрації у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку. Договори, не зареєстровані у встановленому порядку, визнаються недійсними.

2. При виконанні договорів міжнародного лізингу лізингодавцем-резидентом валютні операції здійснюються за наявності індивідуальної ліцензії Національного банку України відповідно до законодавства України.

Стаття 22. Активаційні податки

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, що не суперечать цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України в місячний строк після опублікування цього Закону:

підготувати та подати до Верховної ради України пропозиції про внесення змін до законодавчих актів;

привести свої рішення у відповідності з цими нормативно-правовими актами, прийнятими органами виконавчої влади України нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, а також перегляд і скасування ірраціонально-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
Л. КЗЧМА.

м. Київ, 16 грудня 1997 року.
№ 72/97-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України»

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести зміни до Закону України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., №47, ст.648; 1993 р., №2, ст.4; 1994 р., №27, ст.221) виключив його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про джерела фінансування дорожнього господарства України»

Алеї цього Закону визначає правові основи забезпечення фінансових витрат, пов'язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом утриманням автомобільних доріг загального користування України.

Стаття 1. Автомобільні дороги загального користування України (далі — автомобільні дороги) це дороги державного та місцевого значення, які забезпечують внутрішньодержавні та міжнародні перевезення пасажирів і вантажів, а також є дорогами державно-територіального поділу держави, з'єднують населені пункти і є складовою частиною єдиної транспортної системи держави.

Класифікація та перелік цих доріг затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Автомобільні дороги державного володінства, порядком управління якими встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 2. Витрати, пов'язані з будівництвом, реконструкцією, ремонтом утриманням автомобільних доріг, здійснюються за рахунок бюджетів та інших коштів для реалізації програм розвитку дорожнього господарства України з метою підвищення соціального рівня життя населення, особливо в сільсько-місцевості, забезпечення автомобільним перевезенням пасажирів

рід та вантажів, оздоровлення екологічної обстановки, створення на дорогах належних умов безпеки руху та сучасних елементів дорожнього сервісу, зменшення збитків через незадовільні дорожні умови.

Ці кошти акумулюються та обліковуються на окремих рахунках Державного бюджету України, републіканського бюджету Автономної Республіки Крим, бюджетів місцевого самоврядування, районних і обласних бюджетів та складають відповідні дорожні фонди, що формуються за рахунок визначених законами України податків і зборів (обов'язкових платежів), а також інших надходжень, визначених цим Законом.

Зазначені кошти не підлягають виділенню або витраті на цілі, не пов'язані з потребами дорожнього господарства.

Забороняється використання зазначених коштів на придбання, експлуатацію, надання позичок тощо, в тому числі на фінансування державних органів, а також їх апарату. У випадках, коли ці кошти не витрачені протягом поточного бюджетного року, вони збираються щільове призначення в наступному році.

Управління цими коштами здійснюється Міністерством транспорту України в порядку, встановленому для управління коштами Державного бюджету України.

Стаття 3. У Держаному бюджеті України щорічно передбачаються видатки на фінансування робіт, пов'язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом утриманням автомобільних доріг.

Для цих цілей у складі Державного бюджету України створюється Державний дорожній фонд України.

Доходна частина цього

фонду формується за рахунок надходжень від акцизного збору та ввізного мита на нафтопродукти, ввізного мита з ввізного мита з імпортованих на митну територію України транспортних засобів та шин до них, інших надходжень до Державного бюджету України, що визначається Законом України про Державний бюджет України на поточний рік, а також надходжень, визначених статтею 7 цього Закону.

Стаття 4. У републіканському бюджеті Автономної Республіки Крим щорічно передбачаються видатки на фінансування робіт, пов'язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом утриманням автомобільних доріг.

Для цих цілей у складі републіканського бюджету Автономної Республіки Крим створюється Республіканський дорожній фонд.

Доходна частина цього фонду формується за рахунок коштів Державного дорожнього фонду України відповідно до нормативів розподілу, що визначаються Законом України про Державний бюджет України на поточний рік, а також інших надходжень до републіканського бюджету Автономної Республіки Крим, що визначаються рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим про бюджет Автономної Республіки Крим на поточний рік, а також надходжень, визначених статтею 7 цього Закону.

Стаття 5. У бюджетах місцевого самоврядування щорічно передбачаються видатки на фінансування робіт, пов'язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом утриманням автомобільних доріг.

Для цих цілей у складі бюджетів місцевого самоврядування

створюються місцеві дорожні фонди.

Доходна частина таких фондів формується за рахунок податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів з розподілом цих коштів відповідно до статті 3 Закону України «Про податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів», коштів Державного дорожнього фонду України згідно з нормативами розподілу, що визначаються рішенням сільських, селищних, міських рад про місцевий бюджет на поточний рік, а також надходжень, визначених статтею 7 цього Закону.

Стаття 6. У складі районних і обласних бюджетів створюються відповідні дорожні фонди, які формуються за рахунок коштів Державного бюджету України для їх відповідного розподілу між територіальними громадами або для виконання спільних проєктів та з коштів, залучених на договірних засадах із бюджетів місцевого самоврядування для реалізації таких проєктів або економічних програм, пов'язаних з будівництвом, реконструкцією, ремонтом утриманням автомобільних доріг.

Стаття 7. У дорожні фонди, визначені цим Законом, спрямовуються платежі за переїзд доріг у концесію або в оренду, плата за проїзд автомобільними дорогами транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, ватоні або габаритні параметри яких перевищують нормативні,

плата за проїзд автомобільними дорогами України транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів іноземних держав, плата за проїзд платіжними автомобільними дорогами в порядку та за тарифами, встановленими Кабінетом Міністрів України.

З відповідних дорожніх фондів можуть спрямовуватися також:

добровільні внески юридичних та фізичних осіб, у тому числі іноземних, об'єднань громадян, міжнародних організацій тощо;

інші надходження, що не суперечать законодавству України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 1999 року, крім пунктів 2 і 3 розділу II цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 1998 року.

2. Проложитьи до 1 січня 1999 року термін дії Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про систему оподаткування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №22, ст.159).

3. Кабінету Міністрів України:

подати Верховній Раді України пропозиції щодо внесення змін до законів України, що випливають із цього Закону;

прийняти нормативно-правові акти, спрямовані на виконання цього Закону, та привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України
Л. КЗЧМА.
м. Київ, 16 грудня 1997 року.
№ 724/97-ВР.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Затитуйте — відповідаємо

НАДБАВКА ДО ПЕНСІЇ
ІНВАЛІДА

Я — колишній малолітній б'язень фашистських концтаборів, унаслідок чого в 1994 році ІТЕКом встановлено II групу інвалідності. Інвалід війни. 1986 року військовий медик видав посвідчення учасника бойових дій ВВВ і натурний знак «Ветеран війни». З жовтня 1996 року райсоцзабел нараховує надбавку до пенсії як інваліду ВВВ II групи в розмірі 58 грн. 17 коп. але з квітня 1997 року виплати припинили і, не виплативши розрахунок, повернули заборговану суму. Чи правомірно вимоги соцзабелу?

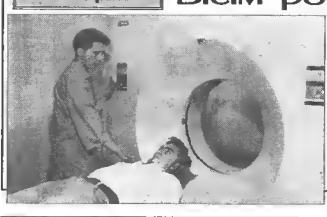
Володимир ТРИКУ-ЛЕШКО.

Винищуйте обсяги.

Не зрозуміло, на якій підставі вам видали посвідчення учасника бойових дій. З наданих вами листа і документів я зробила висновок, що ви згідно з п. 3 ст. 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», як інвалід II групи, який став інвалідом перебування в малолітньому ув'язненні в фашистських концтаборах, — інвалід війни. А тому вам слід переоформити статус учасника бойових дій на статус інваліда війни. А надбавку до пенсії в розмірі 350 відсотків від мінімальної пенсії за віком повинні надавати вам з моменту звернення до органу соціального захисту населення на підставі наданої вам довідки Міністерства праці та соціальної політики України.

Марина КОВАЛЬЧУК,
юрисконсульт.

Фотофакт

**Не родись
вродливою,
а родись
260-тисячною**

Місцевий містгуб

Новорічної ночі у Хмельницькому пологовому будинку народилась 260-тисячна мешканка обласного центру, точніше, мешканка — Катруся Горощак. Миська вала поларувала батькам дитинку однокимнату хвартуру.

Хмельницький.

Вранці, шалених маму, вчительку середньої школи № 1 Ірину Горощак, привітав миський голова Михайло Чесман. Його заступник Володимир Байдач та завідувачка миського ЗАГСУ Валентина Орехова принесли новонародженій повний набір речей.

Цікаво, що тієї самої ночі в палаті з Іриною Горощак чекали поповнення ще шестеро жінок. Сподіваємось, швидко з'являться у їхніх дітей ще попереду: життя ж бо тільки починається!

Михайло ВАСИЛАШКО.

Вісім років — до вищої якості

Саме стільки Рівненський обласний лікувально-діагностичний центр надає висококваліфіковану допомогу поліщукам, потерпілим внаслідок аварії на ЧАЕС. Щоденно лікарі центру (п'ятеро з них — кандидати медичних наук) обслуговують більш як тисячу пацієнтів. Ме-

дицинське обладнання провідних фірм світу дає змогу порівнювати близько 800 тисяч різнопрофільних обстежень.

Ефективна діагностика захворювань скоротила термін перебування пацієнтів в стаціонарі, пошпилила якість лікування.

Найму: підготовка пацієнтів до обстеження на комп'ютерному томографі.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА
(ДНАУ — Зеріфронт).Що краще:
Освіта
або скоротити
чи реформувати?

У СЕЛІ Володимирська Тарашанського району на Київщині нагавється 77 дітей. Це та межа, коли закривають школу. Справа не хитра. Але вимагає зворотні і розв'язати мікро. Тому тут єврейські об'єднання дітей із сусіднього села Потоки та міста Тараї. Тепер у Володимирській 163 школярі. Доставляють транспортом забезпечують колективне сільськогосподарське підприємство. Жорничани і матеріальні турботи їм на сільських пацях, бо бюджет не вистачить.

Однак села сьогодні самі ледь-ледь зводять кінці з кінцями. У районі лише два КСП якось крутяться, решта — у боргах. Проте голова КСП Василь Сльонський проти закриття шкіл. Ви вважаєте, що село без школи приречене на поступове вимирання.

Начальник обласного управління освіти Ігор Лікарчук висловив протестну точку зору. У Київській області, розповідає він, протягом останніх 10 років кількість дітей зменшилась майже на 12 тисяч. Однак якісні наванчання від цього не стали вищою. Шкіл у попередні роки набаудували чимало, зросло загальне число правників у закладах освіти. Тепер у деяких школах на одного учня припадає п'ять викладачів, чим робота освітньої системи від цього не поліпшилась.

Фінансовий бік ситуації також аж ніяк не привітний. В обласній області на освітні потреби у 1996 році було передбачено 79 млн. 300 тис. гривень, а фактичні витрати становили 162 млн. 502 тис. Осє та арифметика. Як могли виплачувати зарплати за таких умов? Невиплату було запропоновано, але кожному керівникові відомо: бюджетні витрати можна здійснювати лише в реальних межах.

Куди ж прямує сільська школа? До скорочення годин викладання, закриття факультетів, груп пологового дня, гуртків. Залишається тільки державний компонент. Бібліотеки майже не поповнюються. Грошей у батьків немає, отже і немає за що купувати одяг, зошити, олівці (не кажучи вже про шкільну форму). А ще — ремонт класів, шкілок...

Усе це призводить до зниження загального рівня розвитку дітей, а в селах — тим даче. Колишня картина післявоєнних часів, коли в одному кабінеті навчались перший, другий, третій класи, сьогодні нікого не лишує.

Отже, керівництво обласної освіти дійшло висновку: утримувати одну школу і три — це різні річі. І в класах задля 7—8 осіб тепер буде 18—20, прибуток стільки ж і безробітних викладачів. Бюджету так зручно. А чи законно це?

Виявляється, так. Е. доручення щодо укомплектування штату і мережі закладів освіти відповідно до бюджетних можливостей за Указом Президента України від 27 лютого 1997 року. Про заходи щодо забезпечення повноти державної бюджету та посилення бюджетно-фінансової дисципліни.

Управління освіти, проаналізувавши роботу навчальних закладів, назвало можливі заходи для зменшення витрат на їх утримання. У перод ринкових реформ школи доведеться шукати шляхи для самозабезпечення. Те, що раніше приховано чи відкрито збирали гроші від батьків на ремонт, обладнання, телевізори, охорону шкіл, сьогодні необхідно легалізувати. А бюджетні кошти не мають бути на чинно-новиховний процес та забезпечення «світовитності» традиційних освітніх послуг. Про фінансування розвитку діючих закладів поки що не йдеться.

Проте за Конституцією освіта в нашій країні, як відомо, безкоштовна. Однак суттєва сільська школа самостійно триматися на плаву не може. Тому сьогодні потрібні нові шляхи розв'язання проблеми. Але чи таким чином? Зрозуміло, хороша освіта дорожчо коштує і чиниться більше, та, очевидно, ми ще не готові до цього.

Михайло ЛІВАДИНСЬКИЙ.

Картопляні традиції
національної кухні
зміцнюються

Співачий кошик

У Вінницькому обласному управлінні статистики підрахували, скільки і яких продуктів харчування споживають (на душу населення) мешканці найбільш сільськогосподарської області України. Цифри свідчать про небезпечне зблизнення меню вінчан.

Скажімо, якщо п'ять років тому середньостатистичний мешканець області споживав протягом року 12 кілограмів риби, то торік — в чотири рази менше. Споживання м'яса зменшилось на 22 кілограми,

молока — на 82, клябів — на 16 кг. Істотно зменшилось і споживання яєць, овочів (на 7 кг). Не такий соловийкий, як раніше, і п'ють вінчанам чай — споживання цукру зменшилось на 18 кг.

Значить, їх раціон став суворішим: їх в раціоні практично стільки ж, як і раніше.

Але найбільше влучає картопля: недарма їй овоч називають другим хлібом. Її споживання збільшилось на 21 кг.

Віктор СКРИНІШНИК.

Вінниця.

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

У Сумах люблять банани з Кот-д'Івуару

ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНИЙ
оборот Сумської області у 1997 році досяг 500 мільйонів доларів. Це однієї більше, ніж піри року тому. Зрозуміло, як такий рісок — не випадковий.

Отже, окреслились кардинальні зрушення в економічному житті регіону? Стервну відповідь на це питання дає маркетингова перебування бананів виробників, урочивання якісних параметрів у їхній роботі. Так, приміром, АТ «Нафтопромаш» з Охтирки взяло участь у незданій міжнародній виставці «Нафтагаз-97», на якій продемонструвало новітні зразки підприєємчої установки для очищення бурового розчину, фрезерно-струминний млин, дросельно-запірний трістор з дистанційним і елементами управління. На новинки звернули увагу менеджери німецьких та інших фірм. Було запропоноване, як мовиться, влу-

Торгівля

чили у цілі: потреба у ньому скрізь на відповідних підприємствах велика.

З регіоном співробітничать партнери з 72 країн світу. Завдяки поліпшенню параметрів конкурентоспроможності АТ «СМНВО ім. М. Фрунзе», «СЕМЛ» та інших підприємств половина експорту області — продукція машинобудування та хімічної промисловості. У другій половині 7 відсотків — м'ясо та продукти його переробки, 4,3 відсотка — цукор. Як швидко на гудучому брїфінгу в обласній адміністрації, Сумщина втратила 60 мільйонів гривень від зручній реалізації спирту через іспиромат рішення уряду щодо монополізації торгівлі ним.

Можливо, узгоджені і вплинули на прерву імпорту у зовнішньоторговельному балансі. Забільшого його приріст дає енерго-

носії з Росії. А з країн далекого зарубіжжя провідні позиції за кількістю неспівзависо посила країна Кот-д'Івуар. Сумчани за роки неспівзависо дже вловобили їхні цитрусові, банани, що йдуть в обмін на продукцію машинобудування. Збільшення зовнішньоторговельного обороту, кількості партнерів, однак, слабо позначається на базаній заробіткового бізнесу вкладають гроші у регіон.

Торік область отримала більше одного мільйона двохсот тисяч доларів іноземних інвестицій, — розповів начальник обласного управління зовнішньоекономічних зв'язків Андрій Щербатенко. «Левава частка з них — комбінат, поставлений на лізингових умовах. Незважаючи на те, що ми беремо активну участь у виставках, рекламні діяльності місцевих підприємств, потенційні іноземні інвестори вичікують.

Негативно вплинули на їх визначення життя пільги для підприємств із залученням зарубіжного капіталу, нестабільність нашого законодавства.

Інвестиції Сумщини потрібні. Особливо їх очікує агропромисловий комплекс, де чимало продукції замикається за несприятливою у зв'язку з примітивністю форм її обробки, переробки продукції.

Сумська область.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Фото Юрія ВЕНТЕРШКА.

